

De carne musculari tractatus anatomico-physiologicus / [Georg Prochaska].

Contributors

Prochaska, Georg, 1749-1820.

Publication/Creation

Viennae : R. Graeffer, 1778.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/d7jdftca>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

B8775

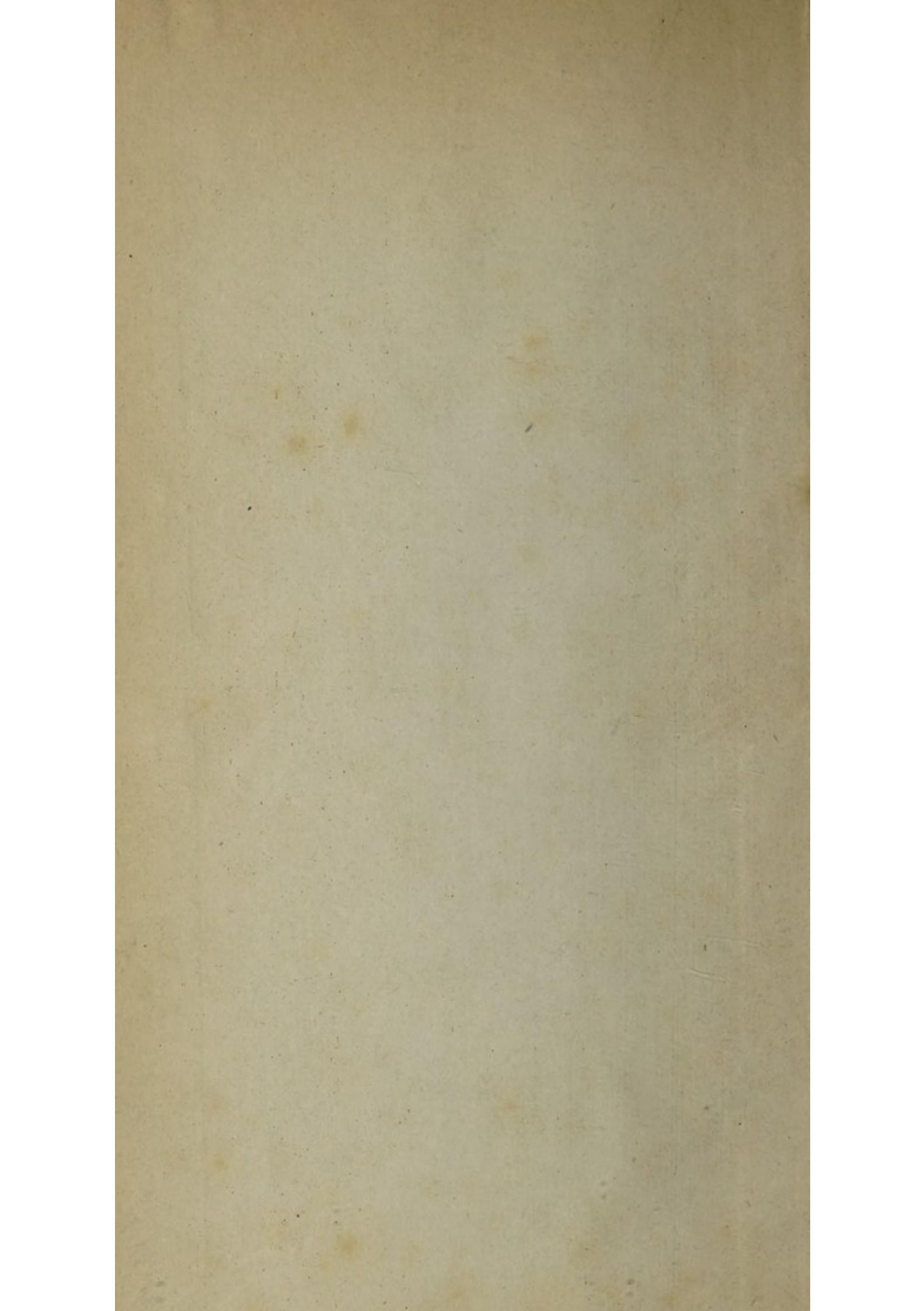
A2264/B

PROCHASKA

C

~~2207/62~~

121

GEORGII PROCHASKA,

MED. DOCT.

DE

CARNE MUSCULARI.

EDITION PROLEGOMEN

BY JAMES

ED

CARINHAGEN

GEORGII PROCHASKA,
MEDICIN DOCT. & PROFESSORIS ANATOMIÆ
IN UNIVERSITATE VINDOBONENSI EXTRAORD.

DE
CARNE
MUSCULARI
TRACTATUS
ANATOMICO-PHYSIOLOGICUS

TABULIS ÆNEIS ILLUSTRATUS;

VIENNÆ,
APVD RUDOLPHVM GRAFFER.
1778.

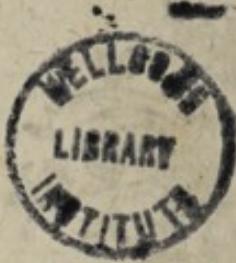
АНДАНСКИЙ ГОЛОУ
ВІДОВІЛІА СІЛВІОЛІТ & ТЕС.
СІЛВІОЛІТ АНДАНСКИЙ

Б

САРІЕ
ІЯСЮЛЯ
МІССІЮЛЯ

21 308904 ТЯТ

WELLCOME
HISTORICAL MEDICAL
LIBRARY

VIENNA
1875

ILLUSTRISSIMO
AC
C E L E B E R R I M O
D O M I N O
A N T O N I O
L. B.

DE S T ÖR C K,

AUGUSTISSIM. IMPERATORIS ET
IMPERATRICIS A CONSIGLIIS, ARCHIA-
TRORUM COMITI, STUDII MEDICI CÆSAREO-
REGII PRÆSIDI ET DIRECTORI PERPETUO,
PER UNIVERSAS AUSTRIACAS PROVINCIAS
PROTOMEDICO, NOSOCOMII PAZMARIANI
PHYSICO , SOCIET. FLORENT. ACADEM. SCI-
ENT. SIEN. ACAD. PRINCIP. HASS. INSTIT.
BONON. ET ACAD. NAT. CURIOS. &c. &c.
MEMBRO. DOMINO IN JETELSEE &c.

ПЕСЕННИКИ

и

ОМЯЯНЯДЗ

ДМИЮ

ОНОГИА

и

ДОЯТъ

тъ зілота якими позиції
заняла, знаною відмінною
філософською та християнською
богословською та мистичною
літературою, а також історическою
вченістю, якою він
заслужив усю свою славу.
Із цієї книги відомо, що
він був підданим
імператору Федору Григорій
Іванович, який був
відомий своєю
християнською
справедливостію.

Vir Illuſtrissimē !

*N*unquam absque piis lacrymis
reminisci possum ejus diei, qua
CELEBERRIMUS ANTONIUS DE HAEN
ultima sua ægritudine pressus, quo
facilius, inquit, moreretur, me tuis
favoribus commendatum haberet, ro-
gavit. Hos , ILLUSTRISSIME VIR!

tot

tot & tantos hucusque sentire me fe-
cisti, ut nihil optaverim magis, quam
occasione opportunam tibi palam
faciendi, quanta pietate & gratitu-
dine in te meum ardeat pectus. Vo-
tis meis obviam ivisti annuendo, ut
hocce, exilius quidem mole quam
labore

*labore opusculum TUO NOMINI sacrum
facerem. Absit autem a me, ut satis
incomtum ac tenuem meum laborem
TUO fastigio , & meo erga TE officio
parem esse existimem; id solumodo vo-
veo, ut intelligas: quis meus in præ-
stantissimum Anatomiæ ab eaque inse*

para-

*parabilis scientiæ Physiologicæ studi-
um animus sit; & quod eorum nume-
rum adaugeam, qui grati non fucata
sed sincera animi pietate ac venera-
tione in te feruntur.*

Tui
Vir Illusterrime!

devotissimus Cultor
GEORGIVS PROCHASKA.

PRÆFATIO.

Multæ partes corporis humani sū-
persunt, quarum structura æ-
que ac functio crassis adhuc obve-
lantur tenebris, quanquam tamen
ab iisdem declaratis in saluberrimæ
Artis progressum & afflictorum so-
lamen haud parum utilitatis redun-
daturum sperare liceat. Inter cæ-
teras musculi sunt, qui non solumo-
do maximam corporis humani par-
tem constituunt, verum etiam cor-
pus ad animæ nutum e loco moven-
do, sanguinem per vasa circumdu-
cendo, alimenta digerendo, inuti-
lia excrementa ex corpore ejiciendo,

foe-

PRÆFATIO.

foetumque excludendo &c. maximam eidem utilitatem adferunt. Istam ergo corporis humani particulam examini subjici in id solum primo intentus, ut amoto omni systemate structuram Carnis muscularis, quantum sensibus etiam optimis præsidiis opticis armatis assequi licet, intelligerem. Hanc, prout iteratis vicibus deprehendi constanter, cum Clarissimorum Virorum laboribus contuli, & litteris, ut in hoc tractatu videre est, mandavi. Supererat in detecta musculi structura mechanismus inveniendus, per quem contractio musculi & relaxatio explicari possent. Eum multum quærere opus non fuit, quum sponte in musculi structura se mihi præfenta-

PRÆFATIO.

sentare videbatur; isque tam structuræ musculi detectæ, quam mechanicis legibus, & circa musculi contractionem observatis phænomenis accommodatus, simplexque, ut evidentius Veri sigillum vix sperare licuerit. Hunc itaque actionis musculi mechanismum haud secus quam ipsam muscularis carnis structuram ob oculos legentium collocare vi-
sum est, tamen cum tanta ac tali solumodo probabilitate, quam ei in-
esse prudenter tantum suspicari licet, priusquam communī Legentium con-
sensu exceptus non fuerit.

Brevitati ubique omnino stu-
dui, ne ex libro in librum sæpe tran-
scribendo & præter necessitatem per
res huc non pertinentes divagando,
moles

PRÆFATI.

moles libri lectu tœdiosa evaderet,
quod tamen opto ut perspicuitati
nihil offecerit. Cæteroquin procul
dubio reperies B. L. multa incomta,
nec satis limata, defectuosa, & for-
san quædam erronea, quæ in hoc
sat arduo penso penitus evitari non
poterant; quapropter ea tuo æquo
judicio ac limæ exactiori committere
ipse in scientias amor expostulat.
Quæ si votis meis responderint, spe-
ro fore, ut naturæ arcana investi-
gandi desiderium, & tibi inservien-
di studium in me foveantur con-
tinuo, quin imo crescant indies ma-
gis magisque. Dabam *Viennæ*
Austriæ 1. Januarii 1778.

CON-

CONSPECTUS TOTIUS TRACTATUS.

SECTIO PRIMA.

De Carnis muscularis constructione.

CAPUT I. *De Vaginis muscularum, & Lacer-*
tis, seu Fibrarum muscularium fasciculis,
quibus singulorum muscularum ventres pri-
mario componuntur. pag. 1.

- - - II. *De Fibris muscularibus.* pag. 9.

- - - III. *De Filis carneis, ex quibus Fi-*
bræ musculares constant. pag. 39.

- - - IV. *De Rugis, quæ & in Fasciculis*
Fibrarum muscularium, & in Fibris mu-
scularibus ipsis, & denique in Filis carneis
detectuntur. pag. 51.

- - - V. *Quo ostenditur, qua ratione omnis*
generis vasa nervique Musculos adeant per-
reptentque. pag. 58.

- - - VI. *Sistens annotationem in structu-*
ram muscularem Cordis, Ventriculi, Inte-
stinorum, & Vesicæ urinariæ. pag. 62.

SECTIO SECUNDA.

Actionis musculi theoriam novam com-
pletestens:

CAPUT I. *Quo Mechanismus contractionis mu-*
sculi in ejus structura fundatus proponitur.
pag. 68.

CAPUT II. De congestu humorum in vasis ab irritatione nato. pag. 75.

- - - - *III. In quo ad agentis musculi phænomena explicanda nova theoria applicatur.* pag. 81.

- - - - *IV. Proponens solutiones quarundam difficultatum, quæ contra novam contractionis musculi theoriam moveri possent.* pag. 97.

SECTIO TERTIA.

Quæ continet explicationem Figurarum sexaginta & sex, in sex Tabulis comprehensarum. pag. 107.

TRA-

TRACTATUS
ANATOMICO PHYSIOLOGICUS
DE
CARNE MUSCULARI.

SECTIO I.

De Carnis muscularis constructione.

CAPUT I.

*De Vaginis muscularum, & Lacertis, seu fibra-
rum muscularium fasciculis, quibus singulo-
rum muscularum ventres primario compon-
nuntur.*

Tunica cellularis, cuti immediate
subjacens ac omnibus exteriori-
bus musculis instrata, tantopere simul
ubique in muscularum interstitia sese in-
sinuat, ut non repérias unicum musculum,

Probas. Tract.

A

qui

qui externe tanquam quadam vagina ab illa cellulositate producta circumdatus non esset. Hujus vaginæ beneficio non tantummodo unusquisque musculus a suis sociis discriminatur; verum etiam ejus grandiores Lacerti, in quos illum primario divisum nudus testatur oculus, continentur, suoque in situ, quantum necesse est, custodiuntur. Nacti sunt præterea grandiores musculi vaginas suas extimas crassiores, quam quidem exilium musculorum ventres, utpote quibus teneriores quoque extimas vaginas ex eadem cellulositate natura contexuit, sat omnino rorboris pro exilibus hisce musculis habituras. Sunt loca, ut in Antibrachio, Femore, & Crure videre est, multis musculis obsita, quibus communis quædam vagina inducitur, muscularum in situ suo retinendorum gratia fortis, vix expansilis ex tendinosis fibris contexta, & potissimum ab aponeuroticis aliorum muscularum productionibus enata. Temporalis mus-

musculus a pericranio similem, & admodum fortem vaginam obtinuit. (*)

Vagina, quæ ex productione cellulose nata ventrem cujuscunque musculi circumdat, introrsum septa de se dimitit, a quibus primario ipse musculiventer in plures portiones, quas Lacertos, seu crassiores fibrarum muscularium Fasciculos appellamus, constanter dirimitur! haud secus, quam quidem ipsa tunica cellularis cuti subjacens, suis septis, quæ ubique inter musculos ablegat, eosdem ab invicem se-

A 2

jun

(*) Cæteroquin quod aponeuroticas illas & musculos vaginantes productiones concer-
nit, id latius & accuratius pertractatum le-
gi potest in *Dissert. Anat. de Fascia la-*
ta, quam *Præside Cl. Murray Anat. &*
Chir. prof. publice defendit *D. Thurling.*
anno 1777. Upsaliæ. Accurate ibidem de-
scribuntur Fasciæ illius structura, ortus, pro-
gressus, finesque, & usus.

jungit ac distinguit. Sciendum præterea est unumquemque ventris musculi Lacertum seu fibratum muscularium Fasciculum propria gaudere vagina ventris musculi adinstar, quæ ex sepimentis illis Lacertos ab invicem distinguentibus fabricatur. Multum vero differt horum majorum Lacer torum crassities ac numerus diversis in musculis, imo in eodem etiam musculo so ventre; in genere tamen affirmari potest: crassiores & numerosiores esse in majoribus musculis, ut sunt vasti, Glutæi, Pe storales majores, Obliqui & transversi abdominis, &c. Deltoideus musculus crassi simos habet, quod potius pro totidem musculis peculiaribus considerare posses. Contrarium ergo reperitur in minoribus musculis, quales sunt illi bulbi oculi, pal pebrarum, in musculis faciei, ossis hyoidis, laryngis & pharyngis &c. ubi comparatione ad priorum muscularum vastos ventres facta, integri muscularum ven tres vix primum aliquem crassioris muscu li fasciculum seu lacertum crassitie sua adæ quant.

quant. Dum musculos transversim dissectos examinamus, apparent eorundem Lacertorum sectiones transversæ, quoque multum in magnitudine diversis in muscularis variantes, & figura haud parum invicem abludentes, dum alibi ablongæ sunt & rhomboideæ, quæ figura haud infrequens est! alibi vero triangulares, quadrangulæ, pentagonæ & polygonæ irregulares reperiuntur.

Externa illa musculi vagina non solummodo dimittendo intra musculi ventrem sepimenta, eundem in crassiores Lacertos dividit, hisque externas vaginas suppeditat, verum etiam ex ipsis hisce majorum Lacertorum vaginis septula intra Lacertos amandat, quibus majores Lacerti seu fasciculi dividuntur in minores, & hi rursum in minores, donec tandem ad minimum fasciculum, qui ex plurimis Fibris muscularibus componitur, deveniatur. Ab hujus ultimi fasciculi externa vagina intra Fibras muscularares fila cellulosa ac vasculosa.

losa fese demergunt, easque perreptant, & tandem singulis Fibris muscularibus proprias vaginulas construunt. Qua itaque de causa singulæ Fibrae musculares non minus sua propria vagina gaudent, quam quidem musculus ipse. Porro externa musculi vagina in comparatione suorum septimentorum intra musculi ventrem decurrentium crassissima est, continuoque in suo intra musculum progressu extenuatur, donec illæ vaginulæ, quæ singulas musculares Fibras amplexantur, subtilissimæ deviant; quod optime tunc intueri licet: quando hunc in finem caro cocta aut etiam cruda siccatur, ut ex ea tenuissimæ lamellæ, sectione transversa ad Fibrarum decursum instituta, scindi queant. Oportet autem illas lamellas, antequam lustrentur, aqua humectare; qua ratione intumescunt, & naturalem suam propemodum magnitudinem, quam exsiccatione perdiderant, adipiscuntur. Comperimus tunc microscopii auxilio externam musculi vaginam instar magni fluminis ejus ventrem-

trem circumire, & de se maiores suos rivos intra musculum hinc inde concurrentes demittere, ex quibus iterum minores & minores rivuli pullulant, donec tandem ipsas Fibras musculares elegantis retis ad instar circumfluant.

Istæ cellulæ vaginæ, quæ tam musculi ventrem, quam ejus Lacertos, & Fibras musculares ipsas involvunt, ubi ad extremitates Fibrarum muscularium per ventum est, desinente ibidem alligata Fiba, suis cavis parietibus arctantur, concrescunt, & in splendentem cordam, quæ tendo vocatur, compinguntur. (**)

Quanquam verum sit: musculi ventrem ex pluribus majoribus Lacertis seu Fibrarum muscularium fasciculis, & hos iterum ex minoribus constare, darique sœpe plures adhuc subdivisiones, antea quam ad ultimum Fibrarum muscularium

A 4

fasci-

(**) vid. multum verosimilem hanc sententiam in landatæ *Dissert. de Fascia lata Sect. prima.* propositam.

fasciculum perveniat; tamen certus harum divisionum ac subdivisionum numerus tam facile assignari non potest. Hoc generatim affirmare licet, quod in iis muscularis, quorum ventres grandiores sunt, & Fibræ musculares exiliores, plures Lacertorum subdivisiones obtineant, quam quidem in minoribus muscularis. Et observando comperi, dari exiles parvorum animalium musculos, qui nil sunt, quam unicus Fibrarum muscularium fasciculus, in quo plures quam 60. 80. vel 100. Fibræ musculares non continentur, præcipue si animalculum hoc crassiores Fibras musculares a natura natum sit, quam vastum aliud quodcunque animal. In quibusdam muscularis illæ Lacertorum aut fasciculorum divisiones tam obscuræ & confusæ sunt, ut ad nullam regulam eas reduci posse plus quam clare videoas. Quapropter *Muyssi* (a) Fibrarum in tres ordi-

(a) Musculorum artificiosa fabrica &c. Lugd. Bat. 1751. Dissert. I. Cap. I.

dines divisionem nimium ab arbitrio pendere, raroque in Natura se offerre existimo; dico autem *Fibrarum*; quia ibidem a Muysio Lacerti, in quos musculi venter nudo oculo resolvitur, sub nomine *Fibrarum muscularium* describuntur. Ut autem rem, de qua hucusque sermonem feci, clarius ob oculos Legentium ponerem, figuris eam, quantum fieri potuit, & necessum videbatur, expressi, quæ in Tab. I. & II. videri possunt, cum iisdem adnexa explicatione.

CAPUT II.

De Fibris muscularibus.

Fibræ musculares proprie esse musculi partes sunt, a quibus utpote causa primaria muscularorum motum fieri vulgo assentitur. Nondum tamen propterea adhuc evictum est, quod gravissimi etiam Viri voluere, motum omnem corporis animati seu naturalis, seu vitalis, seu denique animalis sit, musculis deberi; neque

que inde adeo certum axioma fluit : *ubi motus, ibi musculus.* Excepto eo motu, qui in corpore animali observatur, non a muscularis se contrahentibus, sed vel a partium pondere aut elatere, aut ab illis externorum corporum enatus, sunt adhuc alii, quos tamen Fibris muscularibus pro certo adscribere non possis. Sic motus Iridis, cui pupillæ arctatio & dilatatio in acceptis referenda, Fibris muscularibus tute adscribi nequit, quamdiu hæ per Anatomen pro certo inibi non reperiuntur, adeoque de eorundem ibi locorum existentia jure dubitantibus alia motus causa quæritur (b). Corrugatio Scroti ejusque

(b) *Ill. Hallerus in Elem. Phys. Tom. V. Lib. XVI. Sect. II. §. XII.* nullas Fibras in iride nec radiatas neque circulares, sed sola vascula a maximo iridis circulo ad marginem pupillæ usque instar radiorum serpentinorum decurrentia observans, aliam, eamque, ut certe videtur, veram arctationis & dilatationis iridis proposuerat explicacionem

que laxatio sat manifesti motus sunt, & diu membranæ Dartos musculosæ adscripti, in qua tamen membrana accuratiores Anatomici nihil muscularis simile reperiunt.

Va.

nem, inquiens: „ Oportet autem iritationem, quæ in retina fit, operari posse congestionem subitam humorum in iridis vascula & flocculos: „ (qua congestione humorum fit, ut vascula non solum dilatentur, verum etiam elongentur magis abolitis serpentinis suis flexibus; unde fit, ut radiatorum illorum vasculorum extremitates in margine pupillæ terminatæ accedant magis ad pupillæ centrum, eamque imminuant: Dum e contrario cessante humorum ibidem congestione vascula illa in statum præternaturalem antea coacta sua elasticitate iterum abbreviantur, & a transversis cellulosis filis in serpentinos flexus aguntur, pupillaque dilatatur.) Inquit porro: „ Id credas vi nervosa optime fieri, uti manifesto in penœ subitus tumor nascitur, citur a stimulo vario, etiam acri & mechanico-

Validissima & manifestissima est uteri
gravidī contractio sub partu, quam tamen
fibris muscularibus uteri secure adscribe-
re non poteris, quando carūm existentia
tam

„ chanico. „ Sapienter postmodum respon.
„ det ad factam objectionem contra illam
„ paritatem a pene desumptam, dicens: „
„ Objecta est subita lucis actio. Non val-
„ de certe efficaciter, cum brevissima vas-
„ cula iridis facile subito possint repleri „
(& certe multo citius, quam ampla penis
cavernosa corpora.) Tandem ad incudem
revocavit hæc Philippus Marberr in *Prælect.*
ad Inst. med. Hermanni Boerhaave Tom. III.
§. DXX. ubi *Halleri* mentem impugnat,
& per actionem Fibrarum radiatarum iri-
dis totum phænomenon explicare tentat. Fi-
bras autem musculares iridis radiatas tan-
quam demonstratas ex *Zinnio* assumit, quas
tamen accuratissimus hic Anatomicus hæsi-
tando, & utpote rem dubiam, proponit: „
„ Neque ipse, inquit, certe crediderim,
„ fibras musculares unquam ullo microsco-
pio

tam dubia est, ut de iisdem Summus Miographus *Albinus* & in sua *Miologia* & in sua *Uteri gravidi anatome altissimum* teneat silentium. *Illusterrimus Baro de Störk* sapienter in dubium vocat muscularē uteri structuram (c), cum tam vali-

(c) *Dissert. de conceptu, partu naturali, difficiili & prænaturali Viennæ 1776.*

„ pio demonstrari posse. Dum autem phænomena, vascula, molem nervorum iridem adeuntum, ejusque analogiam cum aliis partibus corporis humani musculosis attentius considero, parum abest, quin ad credendum adducar, fibras muscularas reliquis vasculis & nervulis in anteriori iridis facie intermixtas esse. „ vid. ejus *Descrip. anat. Oculi humani Cap. II. Sect. III. § III.* Etsi etiam aliquas fibras muscularares radiatas in iride admittere vellemus, tamen eas motus iridis explicatio *Marberriana* evertit. Si enim fibræ illæ relaxatae adeoque longiores factæ faciunt pupillam

lidæ & tam conspicuæ fibræ musculares in eo nequaquam detegantur, prout ad validissimam uteri in partu contractionem requirerentur, & cum ipse *Ruischius* orbicularem suum fundi uteri musculum in senectute propugnare desierit. Et nuper *Cl. Valter Anatomiae Professor Berolinensis* (d) non obstantibus *Cl. Hunteri* de ute-

(d) Vorlesung über die weibliche Geburts-theorie Berlin 1776.

pillam stringi, contractæ vero & abbreviatæ eam dilatari, ut prætendit *Marberrus*, sequitur: quod a radiis lucis irritata retina nervos ciliares incognito adhuc modo in consensum cogens faciat fibras musculares iridis laxari, & quæ, ubi nullus in nervis stimulus est, iterum contrahi deberent. Sed scimus fibrarum muscularium talem esse naturam, ut applicato nervis stimulo contrahantur, eo vero absente relaxentur; adeoque in iride veras fibras musculares nullas esse ex prætenso earundem usu clare evincitur.

utero gravo iconibus, ubi etiam fibras musculares uteri depingit, impugnavit propriis experimentis & rationum ponderibus existentiam structuræ illius uteri musculosæ, modumque, quo ab uterinis vasis ejus contractio explicanda illi videtur, proposuit. Quæ si ita sunt, possibles erunt adhuc motus similes illis motibus, quos musculi peragunt, qui tamen longe alii machinationi debebuntur, quam quidem illa vulgaris muscularum sit.

Non possumus hoc loco reticere explicationem actionis iridis, quam nobis omnino novam dederat *Cl. della Torre* in opere, cui titulus: *Nuove Osservazioni microscopiche del P. D. Giovanni Maria della Torre C. R Somasco in Napoli 1776.* Ubi Cap. IV. Osserv. 23. Iridis non injectæ, sed per duos dies in aqua maceratae, perque microscopium postea a se conspectæ structuram describit, & in *Tab. X.* fig. 2. & 3. pingit. Dicit autem se vidisse circum pupillæ marginem tres cordas

cir-

circumductas, a quibus rami oriebantur per iridem dispergendi. Præter hos ramos alii magis transparentes rete formabant, quid autem hi proprie fuerint, non determinavit. Fibræ musculares illi nullæ visæ sunt. Unde contractionem pupillæ ad vividum lumen, & dilatationem in debili luce esse sequente modo explicandam : „ quando , inquit , lumen forte „ irritat illas tres cordas , hæc , quia nervi „ sunt , se contrahunt trahendo simul ad se „ suos ramos , & cessante actione vividæ „ lucis restituunt se ad pristinum statum , „ quare de novo se dilatat pupilla , & se „ dilatare pergit tanto magis , quanto „ magis minuitur actio luminis . „ Ad hæc respondeo primo : minus fidendum esse talibus observationibus , ubi iridis vasa apta materie prius non injecta fuerint , facile tunc vasa collapsa & inanita pro fibris aut nervis , & hi rursus pro illis imponere possunt. Secundo desideramus majorem diligentiam non Observatoris , sed pictoris , qui particulam iridis in Tab. X. fig. 2. pic-

pietam debebat magnitudine magis aucta delineare in *fig. 3.*, nam est eadem iridis particula, & in his duabus figuris ne vel minima habetur similitudo. Nolumus sperare, quod *fig. 2.* æque parum cum natura conveniat, quam *fig. 3.* cum *fig. 2.* Tertio quod illam physiologicam actionis iridis explicationem concernit, ea manifesto ob defectum sufficientis physiologicæ cognitionis falsa est; nam non scivit Cl. *Vir* nervos quantumcunque irritatos ne vel minimum contrahi per experimenta *Halleriana de partibus sensibilius & irritabilibus*; & *iris* in specie, quamvis vividus lucis focus in eam incideret, se non contraxit. Tandem saltem hoc notum esse debuisset, vividæ lucis focum non cadere in iridem, sed in retinam; a qua irritata in consensum vocantur nervi ciliares, qui iridi prospiciunt, & pupillam (eo verosimiliter mechanismo, quem antea ex *Hallero* proposui) contrahi faciunt, iterum relaxandam imminuta lucis vividæ actione.

Ad naturam Fibrarum muscularium determinandam attentos fuisse omnis ævi Auctores ex eorum monumentis abunde constat. Vetustissimi Scriptores modernis ingenio quidem certe pares, quorum tamen experientia hac in re longe inferior fuit, varia excogitarunt ingenio suo ludentes: nimirum carnes ex quatuor elementorum æquali mixtura constare; a carne sanguinem ebibi, & ex hoc coagulato carnem formari; alii vero ex glutine Frigido coagulato & in cavernulis accumulato carnem fieri existimarunt. Fuere, qui ex aqua coacta & concreta diflato igne prodiisse carnem statuerent; iterum alii nescio, quod alimentum ex venis exsudans & a frigore coagulatum in carnem verti. Et si multum de musculi structura apud plerosque Antiquorum reperias, quod simul aliquam veri speciem haberet, tunc est id, quod *Ruffus Ephes.* edixerat: musculum videlicet constare arteriis venis & nervis, prætereaque nihil. Hæc sunt eorum, qui perquam exiguum imo ferme nullam circa

hanc

hanc materiam possederant experientiam. Qui tandem aliquam, nondum tamen sufficientem nocti sunt, præter arterias, venas, nervosque insuper adhuc fibris musculum constare agnovere unanimiter; nondum quidem consentientes in structura eaurundem fibrarum, quam diversam diversi ad ornandam suam circa actionem muscularum hypothesim excogitarunt. Jam inter Antiquissimos fuisse nonnullos, qui Fibras musculares ex nervi in musculo divisione nasci crederent, reliquit *Galenus de motu muscularum*. *Fabricius ab Aquapendente* dixit fibris tendineis constare, quæ a musculi capite ad caudam usque continuarentur, in ventre vero illis fibris circumfundi concretum sanguinem, & interjacens tomentum replere, parenchymiaque conficere, quam sententiam plurimi post eum amplexi sunt. *Stenonius postea* parenchymia proscript fit, affirmando carnem musculi constare ex carneis fibris, quæ ad utrumque musculi extreum in tendines abirent. Quoniam hæc nondum

sufficere explicando muscularum contractionis mechanismo, excogitanda erat, si quidem sensibus reperiri non poterat, muscularium fibrarum fabrica. Cava Fibra muscularis ita, ut tamen ad ejus tendinea extrema cavitas evanesceret, aptissima phænomenis agentis musculi explicandis Boerhaavia videbatur, qui in *Inst. med.* §. 395. inquit: „ nervos involucris orbos expansione sua tenuissima facere fibras, intus „ cavas, figuræ ut musculus, plenas spiritu, &c. Plurimis magis arrisit vesicularis fibrarum structura, cui inspectio rugarum in fibris saepe apparentium ansam dare potuit. Seriem rhomborum in fibra proposuit *Borellus*, nec sine applausu. *Guilielmus Comper*, pluresque alii cellulofam fibræ muscularis structuram se reperiisse asseruerunt. Omnes hi, qui aliquam cavitatem in fibra musculari adoptarunt, seu illa simplex fuerit, seu vesicularis seu cellulosa ac spongiosa, indiguere adhuc liquido quodam pro sua explicatione, quod cavum fibræ repleret, eamque ampliaret,

&

& vel ideo abbreviaret. Hoc autem liquidum aut merum sanguinem aut merum liquidum nerveum voluere. Aliis vero placuit chemica effervescentia, quam sanguis cum liquido nerveo in cavis fibrarum concurrens efficeret, & sic musculum inflaret, abbreviaretque. Latius hæc omnia legi possunt apud *Erud. Muys.* (e) & *Ill. Hallerum.* (f) Ast nemo non videt, quanta hic gratuito assumantur, |quæ tamen maxima indigerent demonstratione. Longe veriores, utiliores, ac plurimi certe facienda sunt observationes de carnis muscularis fabrica *Roberti Hocke*, *Antonii van Leeuwenhoeck*, *Antonii de Haide*, & *Wyeri Guilielmi Muys*, qui Viri strūcturam musculi non excogitare ac fingere, sed sensibus lustrare maluerunt. *Ill. Hallero* haud parum laudis debet culta fibrarum muscularium

B 3

larium

(e) l. c. cap. IV.

(f) *Elem. Phys.* Tom. IV. Lib. XI.

larium historia, utpote qui quidem in ea-
rundem structura peculiare nihil adnota-
verat, nisi quod dixerit, solidas fibras,
non sine poris illis, qui in omni etiam so-
lidissimo corpore supersunt, videri plus
promittere virium, quam quidem cavas ;
tamen agentis musculi phœnomena in ani-
malibus tam accurate pensitavit, & irri-
tabilitatem excoluit, ut adeo accurati la-
boris fructus, post detectam musculi me-
chanicam structuram, nunquam possit in
posteros redundare exiguis.

In naturam muscularum investiganti
haud exigua occurrit difficultas intelligen-
di partium musculi apud Auctores divisio-
nes, & quasnam præcipue musculi partes
sub nomine fibrarum muscularium indica-
re voluerint intellectu sæpe arduum est.
Alius enim carnem simpliciter fibris com-
poni dicit ; Alius striis carneis ; alias fi-
bris & fibrillis ; iterum alias fibrarum &
villorum, ex quibus illæ fiunt, mentio-
nem facit ; *Muylio* placuit systema terna-
rium,

rium, qui carnem in fibras fibrillas & fila divisit, & rursus fibras in tres ordines: majores videlicet, mediocres & minimas, majoresque constare ex mediis, & has iterum ex minimis; minimam fibram componi ex fibrillis majoribus, has ex minoribus, & has tandem ex minimis; minimas vero fibrillas constare filis carneis, quorum duos tantum statuit ordines nempe crassiora, &, unde hæc componuntur, tenuiora. Contingit itaque hac de causa, ut interdum nescias, quæ nam illa particula sit, de qua loquantur, sub diverso tamen nomine, *Auctores*. Bona divisio certe ad claritatem & facilitatem confert, si tamen nimia sit, tunc plerumque plus obscuritatis ac tædii facessit. Ego, cum fortasse ita melius intelligerer, missis illis divisionibus & subdivisionibus, satius esse duxi, ea filamenta Fibrarum muscularium nomine insignire, in quæ musculum voluntarium facile resolvi posse expertus sum. Quando vero plures tales fibræ ope cellulose inter se connexæ sunt

in unum fasciculum, hunc non fibram, sed fibrarum muscularium *Fasciculum*, aut *Lacertum muscularum* appellavi. Lacer-
tos musculares nudo oculo tam in carne
cruda quam in elixa intueri licet variæ
crassitici ac figuræ, ut in præcedente ca-
pite monui; in elixa carne tamen facilius
examinari possunt, quum hæc suos in
Fasciculos facilius semper dividatur. Fi-
bras musculares sine prægressa aliqua mu-
sculi præparatione & sine aliquo lentis op-
ticæ auxilio vix clare contemplari licet.
Ut musculus in fibras resolvi possit, opor-
tet eum esse bene coctum, quia in recenti
ac cruda carne Fibræ per cellulosam, va-
sa, & nervos intercurrentes adeo firmi-
ter cohærent, ut eas ab invicem divelle-
re nequeas: contrarium evenit in carne
elixia, in qua cellulosa, vasa, nervique
Fibras inter se connectentia per coctionem
destructa sunt pro parte, aut saltem adeo
friabilia redditæ, ut levi negotio, salvis
Fbris, eadem destruas, ac auferas, hanc-
que ob rationem solæ ac nudæ musculares

Fi-

Fibræ ob oculos sisti possint. Fibris muscularibus per coctionem inducitur major durities & consistentia, ut hac de causa etiam eas melius examini subjici posse, quam crudas, ipsa testetur experientia.

In hunc itaque finem sumatur Lacertus carnis bubulæ elixæ duas tresve lineas crassus, cuius uni extremitati potest filum alligari, ut mediante eo Lacertus attolli ac suspendi possit pro lubitu. Tum reliqua Lacerti pars duos inter digitos teritur leniter, ac premitur, etiam supra aliquod planum collocata leniter diuque obtuso aliquo instrumento saepe inversa tunditur, donec mollis ac pulposus quasi evadat lacertus. Interim eo, quo haec fiunt, tempore in aqua modicum agitando abluitur, ut per tusionem erupta cellulosa, qua Fibræ cohærebant, tollatur. Tandem ope alligati fili suspenditur ille fasciculus in vitro, limpido liquore repleto, qua ratione apparebunt nudo oculo filamenta, in quæ resolutus fuerat Lacertus

tus muscularis, eaque magnitudine pa-
rumper aucta ob vitrum ac liquorem in
quo continentur. Omnia, quantum hic
sensus judicare possunt, ejusdem ferme
crassitiei apparent; pellucida instar alba-
rum setarum, aut chordarum tenium. Si
adversus lucem adspiciantur, pulcherrimos
colores instar prysmatis reflectunt, & haud
inelegans præparatum anatomicum con-
stituunt.

Hæc sunt illa filamenta, in quæ muscu-
los, voluntarios dios, plurimorum anima-
lium facile resolvi expertus sum, quæque
Fibras musculares appello. Sub diverso
nomine hæ musculi partes apud Au-
tores descriptæ sunt: *Leeuwenhoekius*
omnium maxime denominationem Fi-
brarum harum variabat, quas in suis Ope-
ribus jam Fibras, jam Fibrillas, jam stri-
as carneas, jam vero fila dicit promiscue,
& iisdem nominibus etiam interdum uti-
tur ad alias musculi partes indicandas.

Anto-

*Antonius de Haide Fibras dicit (g). Muy-
sio Fibrillæ certo appellantur; (h) cuius
tamen ordinis ipse fateor, quod igno-
rem.*

Cum tandem illas fibras ope lentis
objecta magis augmentis examinarem, vi-
debantur mihi tam in homine, quam
bove, & pluribus aliis animantibus esse
plus minusve complanatae, ita ut, si la-
ta sua facie oculo obverterentur, appa-
rerent crassæ, & triplo quidem sæpe cras-
siores, quam quando ab angustiore sua fa-
cie conspicerentur. (i) Quandoque con-
tingit videre fibram ad unum extremum
la-

(g) vid. L. c. ad pag. 31. fig. F. D. pietas dat
duas Fibras ope microscopii auctas, quas
ex fibrillis componi dicit, de quibus au-
tem postea.

(h) l. c. cap. II.

(i) vid. Tab. V. Fig. VI. VII. VIII. IX. X. XI.
& XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX.

latam, & angustum seu tenuiorem ad alterum; quod interdum hac de causa evenire comperi, quod fibra illa in separacione ab aliis dislocata ac intorta fuerit, & hic lata sua facie, ibi vero angusta se visui stiterit (k). Contigit tamen, ut observarem tenuiorem Fibram quodam in loco fuisse, quæ alibi iterum crassesceret, vel adeo extenuata fuerit, quod quidem raro, ut inter vicinas disparuerit.

Longitudini ipsius musculi æquales has fibras inveni ipso in Sartorio, omnium longissimo musculo, quæ ab uno musculi tendineo extremo aortæ non desinunt prius, quam ad alterum extremum pertingant; nisi per raro contingat, ut una alterave valde extenuata inter socias fibras alligari ac evanescere videatur Proinde his fibris id minime dici potest, quod *Ill. Hallerus* (l) afferit. „ Non valde, „ in-

(k) vid. Tab. V. Fig. XII.

(l) Elem. Phys. Tom. IV. Lib XI. Seca. I. § III

„ inquit , longa fibra est , neque mus-
„ culi longitudini æqualis , ut omnino
„ post breve forte unciæ iter , fibra non
„ quidem tendinea aliqua enervatione
„ terminetur , sed utique dextrorsum aut
„ sinistrosum ad latus intorta , inter sui
„ similes evanescat , acuto fine , mul-
„ taque cellulosa tela firmato. „

Si caro elixa exsiccatur ita , ut ex ea
laminæ tenuissimæ scindi possint , sectio-
ne transversa respectu fibrarum musculari-
um decursus instituta , tunc adhuc me-
lius figura ac crassities fibrarum examina-
ri potest . Sectiones illæ transversæ Fi-
brarum muscularium exhibent areas trian-
gulares aliquas , plerasque quadrangula-
res , rhomboideas , pentagonas , &c. , satis
omnino irregulares , parum tamen oblon-
gas , ut in plerisque duas diametros duce-
re queas ; longiorem unam ; & alteram
breviorem , quæ se ad angulum rectum

se-

fecent (m). Unde concludere licet Fibras musculares non esse figuræ cylindricæ, quia earum sectio non est circulus, sed figuræ polyedræ irregularis. Hoc quum observarem in Fibris coctis, cogitavi, utrum hæc polyedra irregularis Fibrarum figura non esset coctioni adscribenda? nam in coctione vaginæ fasciculorum fibrarum muscularium contrahuntur, arctantur, & fibras contentas adinvicem apprimunt, sicque oporteret iisdem angulosam & irregularē figuram imprimi; licet antea revera cylindricæ præexistissent. Accepi itaque carnis crudæ siccata lamellam, quam bene humedabam, ut eam propemodum magnitudinem haberet, quam in carne ipsa recente habuerat, & reperi ferme æque angulosas Fibrarum muscularium sectiones, ac quidem in carne cocta fuerant. Paululum tamen maiores erant illæ areæ, seu sectiones;

unde

(m) vid. fig. I. Tab. II.

unde licet concludere, Fibras musculares crudas non nihil superare sua crassitie illas, quæ coæ sunt. Quum præterea pleræque areæ unam diametrum longiorem habent, & alteram, quæ illam ad angulum rectum secat, breviorem; etiam conficitur Fibras plerasque quadrantibus complanatas existere. Non possum igitur assentiri *Muyso*, qui Fibrillas suas, quas ego Fibras appello, cylindricas pinxerat (n), quod quidem juxta naturam fecisse mini me videtur, siquidem alibi (o) jam angulosas Fibrillarum sectiones delineaverit. Quæ cum ita sint, Fibræ musculares cylindricæ minime statui possunt, sed irregulariter polyedræ. Hoc ultro probatur figuris, quæ *Muyssus* ex *Leeuwenhæckii* Operibus desumpsit (p), & quæ Fibras musculares Baleæ,

(n) vid. l. c. Tab. I. fig. 12. 13. 14. 15. 16. 17.

(o) vid. l. c. Tab. III. fig. 12. 48.

(p) vid. l. c. Tab. III. fig. 3. 6. 7. 6.

næ, Acelli majoris, & Bovis transversim sectas exhibent; harum sectiones non circuli sunt, sed polygona irregularia.

Craffities Fibrarum muscularium etiam varia est, cum areæ earundem transverse sectarum passim inter se magnitudine differant. Sunt quidem, quæ bis, ter, quater & ultra cæteras magnitudine superent, quod autem rarius observatur in homine, bove, & pluribus aliis animalibus; in quibusdam tamen præcipue piscibus Fibrarum muscularium craffities multo magis variat. Neque tandem video in meis experimentis Fibras musculares constare mediocribus, & has iterum minoribus, ut quidem *Muylius* (q) Fibrillarum suarum divisiones ac subdivisiones se observasse existimat. Areæ Fibrarum muscularium transversim sectarum nullis lineis in areas minores divisæ sunt, nisi

(q) vid. ejus Opus de fabr. carnis musc. Dic-
sert. I. cap. II.

nisi rarissime quidquam appareat, quod imaginationem confirmet. Et suffragantur icones *Leeuwenhoeckii* (r), qui nullo sistente seductus, rem prout in oculos inciderat, depingi curavit. Nullo modo his in figuris areas fibrarum muscularium ex minoribus areis constare ostenditur, quod si in natura tam facile observatu esset, certe etiam *Leeuwenhoeckius* vidisset, & delineari curasset. Quod tamen eam figuram concernit, quæ apud *Muyssum* in *Tab. III. fig. 6.* est, haec omnino *Leeuwenhoeckius* crassitatem Fibrarum muscularium vaccæ ostendere voluit, quarum areæ multangulæ clare visuntur; dicit autem *Leeuwenhoeck* illas Fibras ex minoribus fibrillis iterum componi, quod in eadem figura punctis quibusdam indicatum esse asserit; sed videtur hic Auctor per minores illas fibrillas intellexisse eas par-

Probas. Tract.

C

tes,

(r) Sunt in mox citati *Muyssi* operis *Tab. II.* fig. 2. & *Tab. III. fig. 3. 6. 7. 8.*

tes, quæ Muyfio & mihi fila carnea dicuntur, de quibus alibi egit *Leeuwenhœk*, & nos in sequente capite sermonem faciemus. Puncta in dicta *Leeuwenhœckii* figura nulla ego video, tantum Lineolas quasdam in areis fibrarum muscularium, & hinc inde minimæ areolæ circulares videntur: per lineolas illas pictor indicare voluisse mihi videtur corpus seu soliditatem arcarum; minimis vero circularibus areolis, quæ hinc inde ibidem disseminatæ cernuntur, occasionem dedisse videntur bullulæ aëreæ, quas nasci inter lamellam & aquam, qua illa humectatur, multoties expertus sum, quæque ab eadem causa in *Leeuwenhœckii* observatione producťæ fuerint, qui illam lamellam eo tempore, quo a pictore delineata est, plus quam decies penicillo humectaverat, ne calore aëris, tunc præsentis, aresceret. Hoc ultro confirmatur solitaria illa area, quam pictor *Leeuwenhœckii* in media membra na vaginali inter fibras intercurrente delineavit. Quæ area non est a fibra musculari

lari transversim dissecta, siquidem nunquam tam unica & solitaria Fibra muscularis, ab aliisque separata in natura visitur, sed bulla aërea major eam producere potuit, quod mihi aliquoties contigit.

Circa illas scindendas Fibrarum muscularium laminas notandum est, posse huic experimento inservire carnem crudam & siccatam haud secus, quam coctam; melius tamen est, si prius cocta fuerit, quoniam in hac fibrarum limites distinctius passim conspicuntur. Præterea attendendum est, ut lamellæ secentur transversim ad angulum rectum respectu fibrarum decursus; nam si multum oblique secentur, areæ fibrarum dissecatarum evadent maiores, figuraque longe alia præditæ. Quando igitur in carne fibrarum, aut saltem fasciculorum fibrarum muscularium decursus est varius, nec recte parallelus, non poterit fieri, quin in affectione lamellæ quarundam fibrarum

muscularium sectio instituatur obliqua ; ex his ergo neque ad crassitatem neque ad figuram fibrarum erit concludendum, sed ea laminæ particula pro observatione eligenda est, ubi sectio fibrarum recte transversa facta fuerat. Nimia laminæ crassities quoque impedimento est, ne clare distinguantur fibrarum sectiones, quapropter lens ad tenuissimam laminæ partem dirigenda erit. Eodem ferme modo experimentum successu caret, dum lamella humectata tam male collocatur, ut supra se plicata, ac complicata sit, propterea que radii lucis per lamellæ duplicatram transire debeant, tunc licet forte adhuc sufficiens pelluciditas adesset, nihilominus tamen areæ anteriores à posteriорibus confunduntur adeo, ut nihil recte discernas. Præterea hoc adhuc vel maxime notandum venit, lamellam illam nimirum ita collocandam esse, ut planum ejus axi opticæ, quæ per centrum lentis ducitur, ad angulum rectum opponatur ; quoniam vero id haud raro inevitabile est,

ut

ut hinc inde planum lamellæ aliquantum non promineat, erunt tunc talia lamellæ spatiola pro consideratione eligenda, quæ axi opticæ ad angulum rectum opposita sunt. Hæc in examine carnearum lamellarum ni observentur, nihil accidet frequentius, quam ad erroneum judicium formandum occasio opportunissima.

Hac ratione in lamellis Fibrarum muscularium transversim sectarum plurimum animalium carnem examinavi, & crassitatem fibrarum diversam tam in diversa hominis ætate, quam diversis in animalibus prosecutus sum, figurisque, quum hæc res solis verbis tam clare nequaquam proponi possit, quantum necesse omnino videbatur, expressi. Ast omnium primo scire oportet, omnia animalia prout in sua origine exilissima sunt, ita etiam fibras musculares tenuissimas & exilissimas habere, quarum crassities indies eousque increscit, donec animal certum suum ac determinatum incrementi

gradum adipiscatur. Quod *Leeuwenhækii* effatum verissimum non solummodo ratio ipsa dicit, sed experientia quotidiana tam *Muylio* quam mihi constanter comprobaverat. Unde non tantummodo consequitur diversæ ætati pro diverso incrementi gradu diversam Fibrarum muscularium esse crassitatem, verum etiam ipsis in adultis subjectis non nihil eam differre debere cum & horum nonnulli notabiliorum præ aliis incrementi gradum consequantur. Præterea insuperabilis plane difficultas se offert ei, qui in diversis animalibus Fibrarum muscularium crassitatem determinare, inter seque conferre vellet. Incerto enim tempore varia animalia perfectum incrementi gradum assequuntur ; & neque adeo facile est ea in hoc incrementi gradu obtinere. Omnium autem maxime notata dignum est, quod unusquisque ab anteriore adductus facile statueret : Fibras muscularares videlicet crassiores esse vastis animalibus, tenuissimas vero exilibus; dum interim experientia docet, dari exi-

gua animalcula & insecta , quæ habent æque crassas , imo quædam adhuc crassiores Fibras musculares , quam ipse vastissimus taurus. Hæc verissima æque ac mira observatio a *Leeuwenhækio* prolata merito omnes in admirationem duxerat. Quid autem me de crassitie Fibrarum muscularium docuerit experientia in *Tab. III.* & *IV.* iisque adnexa explicatione videre licet.

CAPUT III.

De Filis carneis , ex quibus Fibræ musculares componuntur.

Etiam hæc Fibrarum muscularium in *Fila carnea* divisio haud obscura est , unde mirum videri non potest eam dum jam microscopiorum exquisitissimorum auxilio innotuisse Authoribus , descriptam que fuisse. Et primus quidem merito Filorum carneorum Inventor *Muylio* (s)

C 4

sta-

(s) l. c. cap. VI.

statuitur *Robertus Hooke Anglus*, qui anno 1678. Societati Regiæ Londinensi, & etiam publice in Epistola ad *Leeuwenhoekium* data demonstravit musculos in *Astacis*, *Cancris*, *Squillis*, *Gibbis* constare ex innumerabili multitudine Filorum existimorum, capillo capitis sui ferme centies tenuiorum, singulaque hæc Fila redimiculum ex margaritis aut coralliis coactum figura sua referre. Tandem *Antonius van Leeuwenhoek* suas hac de re observationes publicaverat. (t) Fibras musculares ibidem *Strias carnosas* appellat, & ostendit unamquamque talem *Striam* centum Fibris (hoc est: centum Filis carneis) constare. Postea adhuc talem fibram (seu Filum carneum) multis minutibus in vagina inclusis componi concidit, ei potissimum innixus fundamento: quod

(t) vid. ejus *Opera omnia seu arcana naturæ epistolis comprehensa* 3° quatuor tomis distincta Lugd. Batav. 1722. Tom. I. pag. 43. in Epist. ad *Robertum Hooke* data.

quod animalculum spermaticum tenuius sit filo tali carnoso, & tamen debeat habere suos nervos & musculos. Hoc argumentum huc omnino nihil facit, licet illi concederemus animalculum spermaticum esse futuri hominis rudimentum, quum Fila carnea crescant crassitie successu aetatis, donec animal summum sui incrementi gradum attingat; unde nondum pro certo concludi potest singula Fila carnea, ut in adulto animali conspi ciuntur, esse adhuc ex plurimis minoribus composita. Eadem Fila carnea in tribus figuris eidem epistolæ insertis expresserat, sed rudibus, quas ipse artis delineandi imperitus delineaverat. Deinde Antonius de Haide (u) Fibras musculares ex carneis filis (fibrillas ille vocat) componi observavit, figurisque, ut ut quoque rudibus tamen ad captum idoneis expressit. Postremo

(u) Experim. circa sang. miss. &c Fibr. motr &c. pag. 31 fig. F. D. & G. H.

stremo *Muyssus* (v) Fila carnea & denominavit, & omnium optime examinavit. In duos vero ordines ea dividit: in crassiora & tenuiora, illa vero ex pluribus his conjunctis componi afferit. Plures accuratæ nec minus fusæ observationes circa hæc Fila apud ipsum Auctorem legi possunt. Tandem etiam *P. D. della Torre* (*) Fibram muscularam ex plurimis filamentis longitudinalibus rubicundis componi vidit, & delineavit *Tab. XIII fig. 8.* In *Cap. IV. Osser. 23.* fibras musculares cognosci in microscopio dicit colore in rubrum vergente. Quod color rem hunc concernit, hoc in omnibus animalibus verum non est. Et descriptiones iconesque tam fibrarum muscularium quam filorum carneorum præcedentes Auctores longe præstantiores dedere.

Ut

(v) I. c. cap. III.

(*) Nuove Osservazioni microscopiche Cap IV. Osserv. 41.

Ut autem breviter ea, quæ mihi per iteratas observationes de Filis carneis innotuere, aperiam, omnium primo dicendum est: singulas musculares Fibras, de quibus in præcedente capite egi, sua propria membrana seu vagina investiri, continuata ei cellulosæ, quæ vaginam tam ipsi musculo, quam singulis fibrarum suarum fasciculis suppeditaverat. Multus in observandis ac describendis his Fibrarum muscularium vaginulis fuerat *Leewenbækius*, qui eas in carne balenæ, afelli majoris, bovis, gliris, muris, aliorumque animantium examinaverat (x). Vaginulæ illæ ut ut sat firmæ sint, tamen hinc inde adeo pellucent, ut per eas sat distincte Fila carnea Fibram componentia observari possint, quod interdum, quibusdamque in locis, ubi crassiores sunt, minus ex voto succedit. In tali itaque vaginala Fibram musculararem obvolvente plu-

(x.) vid. ejus operum posterior, Epist. 1 & 2.
ad Anton. Heinsium &c.

plurima certe filamenta, quæ juxta *Mysium Fila carneæ* appellamus, continentur, quæ suo decursu Fibræ directionem sequuntur, eamque longitudine sua æquant. Ope subtilis telæ cellulosa, vaginæ Fibram involventis continuatæ, *Fila carneæ* inter se & arcte & haud debiliter connectuntur; nam rupta etiam per contusione Fibræ muscularis vagina ab invicem tam facile non separantur, quam quidem ipsæ musculares Fibræ faciunt, quæ ruppta vagina fasciculum Fibrarum muscularium involvente facillimo negotio ab invicem secedunt.

Quod figuram horumce filorum concernit, ea, quantum ex transversa eorum sectione concludere licet, ad eam fibrarum muscularium accedit: areolæ enim filorum carneorum transversim sectorum non sunt penitus circulares, quamvis in illis præ nimia exilitate leviores anguli difficile adverti queant. Tales arco-

las Filorum carneorum videre licet in *Tab. IV. fig. XVIII. XIX.*

Si porro Fila carnea suo in decursu, secundumque suam longitudinem intueamur, recta porrecta juxta sese decurrunt, frequentissime tamen, & in carne elixa vix non semper, flexuosa serpentum in modum observantur, de quibus flexuositatibus plura in sequente capite dicere occasio permittet.

Substantia eorum utcunque diaphana est; & crassities parumper differre videatur, ita ut quædam paululum crassiora cæteris existant, quamvis in genere loquendo Filorum carneorum crassities ferme eadem omnibus in animalibus *Muyso* visa sit (y). Verum quidem est, quod admodum difficulter in tam stupenda filorum carneorum tenuitate differentia notabilis.

(y) I. c. cap. III.

tabilis reperiri possit; attamen ratio suadet aliquam dari debere, quandoquidem in varia animalium ætate ac incrementi gradu crassities illa ut differat necesse est: *Muyssus* (z) præterea Filorum carneorum crassitiem contulerat cum globulis rubris sanguinis, & reperit illorum ad hos rationem esse, ut 5: 18., unde concludit, quod, licet si globulus ruber sanguinis in 46. partes æquales divideretur, singulæ istæ particulæ nimis magnæ forent, quam ut per fila carnea, si instar vasorum excavata essent, trannare valerent. Quæ *Muyssiana* ratio valere omnino potest, quia in meis experimentis maxima globuli rubri sanguinis diameter comparata cum diametro fili carnei se habere videbatur ut 8. vel 7. ad 1.; unde facile intelligitur filum carneum a globulo rubro sanguinis superari in crassitie vicibus inter quadraginta & sexaginta.

Nu-

Numerus filorum carneorum in diversis fibris muscularibus multum ut differat oportet, quum fibræ ipsæ multum in crassitie sua diversis in animalibus, quin imo eodem etiam in subjecto differant; non vero item Fila carnea. Fit adeoque, ut saepe in mediocri Fibra musculari hominis centum & ducenta etiam Fila carnea contineantur, quæ proinde in Fibris aliorum animalium duplo, triplo, aut quadruplo crassioribus ad duplam, triplam & quadruplam quantitatem adscendunt.

In Filorum carneorum transversim sectorum areolis, seu sectionibus nullum alicujus cavitatis indicium observare potui, neque in conspectis secundum longitudinem suam Filis; ita ut hæc Fila carnea solida, non vero more vasculorum cava, esse persuadear.

Neque ullum amplius divisionis ultioris vestigium in Filis carneis occurrit, quod doceret, ea nondum ultima esse, sed

ex pluribus aliis longe tenuioribus in vagina aliqua iterum inclusis constare, ut *Leeuwenhoekium* supposuisse jam antea monui. Omnino in tanta exilitate, quam Fila carnea habent, de ulteriore eorum divisione nihil per sensus judicari potest, licet minimis & exquisitissimis lentibus utaris. Verum analogia hoc in casu uti amant *Auctores*, qua ad ea, quæ sensibus quomodo cunque armatis se pertinaciter occultant, concludunt. Hanc si ad Fila carnea applicare velimus, sequens fluet argumentum: Sicut Fibræ musculares bovis, quando eas ab invicem separatas in spiritu vini fluctuantes nudo oculo contemplamur, vix non eandem cum Filis carneis tenuitatem habent, & ideo nudo oculo singulas Fibras musculares ex tot Filis carneis constare videre non licet, potest tamen hoc fieri lentis auxilio: ita etiam est cum Filis carneis, quæ tenuissima adparent per lentem etiam exquisitissimam, nihilominus tamen possunt iterum ex plurimis subtilissimis filaments

mentis constare, ultra non discernendis, nisi adhuc multo major possibilis foret eorum per lentem augmentatio, quæ non simul ea ratione, qua magnitudinem objecti auget, obscuritatem & distinctæ visionis impedimentum afferret. Sed oportet ut analogia etiam suos agnoscat limites, cum ratio ipsa dictet debere tandem dari finem, ne processus in infinitum sequatur. Finem muscularis divisionis in Filiis carneis ponendum esse cum *Miyſio* (a) existimo. Quamvisque in plurimis animalibus Fila carnea ejusdem propemodum crassitie esse videantur, non est propterea credendum, habere omnium animalium Fila carnea determinatam suam ac essentialiem crassitatem; est enim possibile, ut multo tenuiora existant, quia Embrio suo in primordio Fila carnea stupendæ plane subtilitatis habeat necesse est, quæ successu ætatis primo ad ordinariam crassitatem deveniunt. Et dantur animalcula

Proch. Tract.

D

eha-

(a) l. c.

chaos infusorum constituentia, quæ etiam summo in suo incremento toto suo corpusculo multum non superant Fili carnei crassitatem, nihilominus tamen moventur alacriter & expedite, ad quod ea habere oportet musculos subtilissimos, & Fila carnea tantæ tenuitatis, quæ imaginationis nostræ vim omnem superat; nisi iis a natura aliis motoriis machinis, a nostra musculari plane diversis, provisum fuerit. Præterea, dum Filorum carneorum ulteriorem divisibilitatem negamus, non est credendum nobis Fila carnea & Fibras elementares unam eandemque rem esse; Fibras enim elementares ex terrestribus elementis intercedente medio glutine unitis constare, & ex his in latitudine sibi accumbentibus membranas formari vulgo dicitur, quæ in se convolutæ minima vascula efficiant; ab his omnibus inter se complicatis unicum Filum carneum fabricari quidem concedimus, quod tamen hoc sola tantum imaginatione & nequaquam sensibus assequi liceat, affirmantes.

Caput

CAPUT IV.

De rugis, quæ & in Fasciculis fibrarum muscularium & in Fibris muscularibus ipsis & denique in Filis carneis deteguntur.

Rugas transversas tam in vivorum quam mortuorum animalium musculis, Corde, Diaphragmate &c. viderant Winslowus (c) & Hallerus (d), pluribusque aliis procul dubio hoc phænomenon occurrerit in recens mactatorum animalium adhuc palpitante carne. In carne etiam jam pridem mortuorum animalium similes rugæ formantur, dum extrema musculi data opera sibi apprimuntur, ut brevior latiorque fiat. Idem succedit in musculo crudo quando fasciculos Fibrarum muscularium ab invicem diducere conamur.

D 2

Cujus

(c) Expos. anat. Tom. II. Nro. 48.

(d) Elem. Phys. Tom. IV. Lib. XI. Sect. I,
§. IV.

Cujus quidem phænomeni ratio tam obscura non est, ut intelligi nequeat. Notum enim est dari fila cellulosa cum arteriis, venis, nervisque ubique inter Fibrarum muscularium fasciculos ex transverso intercurrentia, quæ nonnullis Auctoribus pro fibris muscularibus transversis imposuere. Hæc filamenta dum paulo magis tenduntur, fibras & fibrarum muscularium fasciculos, quos decussant, flectunt ita, ut hic attollantur, ibi vero deprimantur, & in rugas transversas crispentur. Similes transversæ rugæ sed valde elegantes & a filiis cellulosis transversim decurrentibus productæ conspicuntur in tendinibus muscularum & tenuibus nervorum fasciculis, quæ tamen evanescunt, quando nervus aut tendo paulo magis extenditur, perinde ac in fasciculis Fibrarum muscularium. Notandum est, quod illæ transversæ rugæ tunc tantum appareant, quando fasciculus in facie sua latiore conspicitur: quando vero facie sua angustiore visui se sistit, rugæ illæ transversæ esse desinunt,

&

& serpentinæ adparent, quarum specimina in *Tab. V.* fig. I. II. III. IV, videnda sunt.

Præter illas fasciculorum muscularium rugas haud raro, maxime si caro cocta fuerit, ipsæ Fibræ musculares rugas habent, quæ eodem modo in Fibrarum facie latiore transversæ sunt, & in angustiore facie serpentinæ. Non sunt semper & ubique per totam Fibræ longitudinem æquales magnitudine ac numero, sed contingit, ut alibi sint frequentiores, & alibi rariores; iterum quandoque profundiores, & quandoque magis superficiales, quare fit, ut interdum certo in situ collocatæ Fibræ videantur quasi ex quadam serie vesicularum aut articulorum compositæ. Cujus rei clarior idea ex *Tab. V.* fig. V. VI. VII. VIII. usque ad XIX. hauriri potest.

Fibra muscularis, quæ sive mox antedictas rugas habeat, sive non, attente operante objecta multum augentis examinata, visitur striis plus minusve transversis albis

variegata, ut in *Tab. IV. fig. XII.* exhibentur, quæ nil aliud sunt, quam profundiora vestigia a vasis, nervis & filis cellulosis Fibram circumdantibus & ejus vaginam perreptantibus impressa. His rugis multum occupatum fuisse *Leeuwenhækium* patet ex ejusdem *Operum omnium Tom. I. Part. I. Epist. 3. & Part. II. Epist. 5.* ubi circulares Fibrarum muscularium rugas describit, pingitque sat ruditer. In *Tom. III. Epist. I. fig. 6. & 7.* in fibris balenæ accuratius & ipsi naturæ conformius a pictore expressæ sunt nec animadvertisse, ut videtur *Leeuwenhækio Tom. III. Epist. XII. Tab. ad pag. 114.* posita *fig. 5. 6. 7.* & in pluribus postea adhuc murium ac pullicum fibris rugas illas non circulares, sed spirales esse affirmavit, seductus quidem propria hypothesi, qua contractionem Fibræ muscularis per auctas illas spirales rugas, relaxationem vero per eas evanescentes explicare adnifus est. In hac explicatione tantopere sibi complacuit, ut veram omnino esse crederet, &

in

in fine dictæ epistolæ exclamaret: „ An
„ modo non liceat exclamare; jam extri-
„ catus est modus, tot disputationibus
„ contrariisque scriptis exagitatus, „ Ex-
istis transversis Fibrarum muscularium ru-
gis (e) luculenter patet, quare nam
etiam Fila carnea Fibram componentia
sæpiissime serpentum in modum flexa sint,
ut in *Tab. IV. fig. XIII.* videre licet, ubi
Fibra muscularis humana sua vaginula ut-
cunque orba per exquisitissimam lentem
conspecta pingitur. Præter has majores
Filorum carneorum rugas aliæ adhuc mi-
nores in iisdem Filis deteguntur, ut in *Tab.*
IV. fig. XIV. ostenditur, & quæ minores
Filorum carneorum rugæ etiam in *Tab.*
IV. fig. XV. XVI. separatim exprimuntur
serpentinæ, quod perinde ac in Fibris mu-
scularibus observatur, quando Fila carnea
ex latere conspiciuntur, quando vero ab al-
terutra facie latiore ea intuemur, occurrunt
rugæ transversæ, quæ Fila carnea in plu-

rimas ac minimas vesiculas , seu globulos in una serie locatos distinguunt, ut in *Tab. IV. fig. XVII.* patet. Filorum carneorum rugas *Robertus Hooke* (f) & *Antonius de Haide* (g) observarunt, omnium autem elegantissime a *Muyssio* (h) expressæ fuerunt.

Quod causam istarum rugarum, quæ tum in Fasciculis fibrarum muscularium, tum in Fibris muscularibus ipsis, & Filis carneis observantur, concernit, id jam in principio hujus Capitis attigi, ubi dixi, a
fi-

(f) Epist. ad Leeuwenhoekium scripta ; sed tantum rugas transversas vidit, quia fila carnea quasi ex margaritis seu coralliis co-alita videri dicit.

(g) Experim. circa Sang. miss. & fibras motrices *Tab. ad pag. 31, fig. G. H.* vidit rugas serpentinas & transversas.

(h) *De fabr. carnis musc. Dissert. I, cap. III.*
Tab. I, fig. 16, 17,

filis cellulosis, arteriis, venis, & nervis. Fasciculos fibrarum muscularium decussari, & alternatim saepe ita stringi, ut in serpentinos flexus agantur: idem fit in fibris muscularibus & filis carneis, quae simili proposito modo a filis cellulosis vasculosis & nerveis percurrentur, & decussantur. Quando preprimis coctio accedit, tunc dicta fila cellulosa, vasculosa & nervea abbreviantur magis ac tenduntur, & Fasciculis fibrarum muscularium, Fibris muscularibus ipsis, ac Filis carneis, quae percurrent, vestigia imprimunt, & in serpentinos flexus ac rugas transversas plicant. Multoties hujus rei exempla in coctis muscularis videram, & ad Tab. IV. Fig. XX. specimen exhibui.

CAPUT V.

*Quo ostenditur, qua ratione omnis generis
vasa nervique Musculos adeant perrep-
tentque.*

Vasorum tam arteriosorum quam veno-
rum lymphaticorumque & ner-
vorum ad musculos pergentium genera-
lem descriptionem, qualis scopo nostro sa-
tisfacit, dedere sufficientem longe Celeber-
rimi Anatomici Albinus (i) & Halle-
rus (k), qua meliorem me dare non
posse video toties, quoties naturam ipsam
consulere aggredior. Plures omnino arte-
riarum trunci, qui iterum rami vicinorum
majorum arteriosorum truncorum sunt,
plerumque ad unum etiam musculum ac-
cedunt & quidem diversis in locis, per
cu-

(i) Hist. Muscul. hominis Lib. I. cap. I.

(k) Elem. Phys. Tom IV. Lib. XI. Sect. I. §.
IX. X. XI. XII.

cujus extimam vaginam in maiores ramos diramati s^epe inter se communicant, & cum septis vaginæ musculi externæ inter Fibrarum muscularium fasciculos se insinuando continua in minores & minores ramos divisione usque ad Fibrarum muscularium vaginas pertingunt, & ex his intra Fila carnea Fibras musculares componentia immerguntur, eaque undique perreptant. Sic ergo arteriæ ex vagina musculi communi per ejus septa intra musculi substantiam usque inter Fila carnea conducuntur. In hoc decursu continuo crescit ramorum tenuitas ac numerus, ita ut Fibræ musculares non tantum, sed etiam Fila carnea tota sua longitudine arteriolis circumdata & decussata sint. Frequentibus præterea anastomosibus inter se iudunt in toto isto itinere. Quod tandem fines arteriarum cum principiis venarum uniantur non minus ratio quam experientia docet; videtur autem hoc ita fieri: ut ultimæ arteriolæ rubræ venis rubris, & serofæ serosis, & deinde tenuio-

res

res adhuc humores vehentes arteriolæ similibus venulis inosculentur. Quid vero arteriarum & venarum in constructionem ac nutritionem Filorum carneorum impendatur, hoc per experientiam liquido constare non potest, ob stupendam plane rerum subtilitatem omnem sensuum aciem fugientem. Ut præterea exemplum aliquod diramationis arteriarum per substantiam musculi darem, iconem *Tab. VI. Fig. V.* addidi, in qua arteriæ eousque delineatæ habentur, quo usque nempe ingens arteriolarum tenuitas subtilissimam licet injectionis materiem admittere potuerat.

Venæ porro, tali modo arteriis continuatæ, ex musculo redeunt ea ferme ratione, qua arteriæ ad musculum accedebant, & valvulis gaudent in omnibus fere musculis, Corde, Ventriculo, & Intestinis exceptis.

Vasa lymphatica ex musculis exire quoque visa sunt, quæ ex cellulosa tela extravasatam per poros arteriarum lympham, ne nimia ibidem accumuletur, reforbent, & in circulum sanguinis iterum revehunt.

Nervi plures ad majores & longiores musculos accedunt, quam ad minores & breviores, quos sæpe tantum unicus trun-
cus nerveus adit. Si cum visceribus com-
paratio fiat, tunc ad musculos plures &
crassiores nervorum trunci veniunt, quam
ad viscera. Suo decursu & ramificatione
arterias propemodum imitantur, & fasci-
culos Fibrarum muscularium ad varios an-
gulos secant, breveque præ tenuitate ante
oculos evanescunt, nec ullo amplius arti-
ficio oculis sistendi; unde de ultima ner-
vorum in musculis constitutione per Ana-
tomen certi nihil affirmare licet.

CAPUT VI.

Sistens adnotacionem in structuram muscularem Cordis, Ventriculi, Intestinorum & Vesicæ urinariæ.

Vidimus quomodo musculorum voluntariorum, de quibus præcipue hucusque sermo mihi fuerat, caro ex fasciculis fibrarum muscularium, & hi ex Fibris muscularibus, hæque iterum ex Filis carneis componantur. Omnium autem harum ventris musculi voluntarii partium situs ac directio ita se habet, ut ordinato ac parallelo situ sibi accumbant per totam ventris musculi voluntarii longitudinem (1). Aliter hæc ordinare placuit providæ Naturæ in musculis cavis, quales Cor, Ventriculus, Intestina, & Vesica urinaria sunt. In Corde Fasciculi musculosi majores & minores, ex quibus illi compo-

(1) vid. Tab. I. fig. I. II. III. Tab. II. fig. II.
Tab. IV. fig. XIII.

ponuntur, quidem sunt, quarum tamen divisionum numerus certus æque difficile ac in voluntariis assignari potest. Ast hoc peculiare habent, quod in tota sua longitudine ab aliis vicinis ita separati & paralleli non decurrant, ut quidem in musculis voluntariis faciunt; sed frequentibus anastomosibus inter se concatenati rete quasi aliquod constituant, seque multoties & in varium sensum decussent (m). Fibræ musculares in Corde nullæ sunt, ut in musculis voluntariis, sed fasciculi musculares minimi, qui crassitatem Fibrarum muscularum voluntariorum longe superant, ex Filis carneis compositi sunt, crassitie a Filis musculi voluntarii nihilo diversis (n). In Vesica urinaria tunica muscularis quoque similibus reticulatis fasciculis muscularibus constat; Fila autem carnea eadem cum Filis carneis Cordis &

(m) vid. Tab. VI. fig. II. III.

(n) vid. Tab. VI. fig. IV.

& muscularum voluntariorum sunt, quæ inter se concatenata non sunt neque in Corde neque in Vesica urinaria uti fasciculi musculares, sed sibi mutuo tantummodo adjacent. Oesophagi, intestinorumque tunica muscularis dupli strato musculari composita est: uno videlicet longitudinali, & orbiculari altero, quorum quodvis pluribus fasciculis muscularibus constat majoribus minoribusque. Nec obscuræ Fibræ musculares, sed crassiores quam in voluntariis musculis ibidem reperiuntur, quæ hincinde inter se conjunctæ sunt ac concatenatæ quemadmodum fasciculi ipsi, sed rarius quam in Corde & Vesica urinaria id comprehenditur. Inter fila carneâ Intestinorum, Cordis, & muscularum voluntariorum, differentia quoque non datur notabilis.

Diversitatem illam in carne Cordis & aliorum muscularum voluntariorum advertit *Leeuwenbæk*: quod videlicet fasciculi musculares in musculo voluntario concentro ordine sibi mutuo adjaceant; dum inter-

interim in Córde frequentissimis laterali-
bus quasi ramis inter se communicant ac
concatenantur, quam rem latius descri-
psit & figuris eleganter illustravit (o).
Ast talem ab ea fasciculorum concatena-
tione inter illos sibi imaginatus est dari
consensum, ut nequeat etiam minimus fa-
sciculus discindi aut rumpi, quin omnes
reliqui, & totum Cor in actione sua tur-
betur, imo sufflamminetur. Reticulatam
istam fasciculorum muscularium struc-
turam in Corde, Ventriculo, Intestinis, &
Vesica urinaria plurium animalium inve-
nit & descripsit *Muyssus* (p), qui præter-
ea ad mox citati operis finem fuso & sa-
tis obscuro sermone probare adnifus est,
quantopere reticulata illa fasciculorum
muscularium structura ad diastroles & sy-
stoles Cordis producendas apta, quin imo
necessaria sit. In hac quidem re singulare
quoddam naturæ mysterium quærendum

Proch. Tract.

E

mi-

(o) Op. omn. Tom. IV. Epist. 82.

(p) de fabr. musc. Cap. I.

mihi non videtur, unde actio Cordis, Intestinorum, Ventriculi, & Vesicæ urinariæ explicanda foret; sed hac de causa solummodo id natura molita fuisse videtur: quod reticulato illo fasciculorum muscularium opere firmiores parietes cavis illis musculis contexere voluerit. Nam si Cordis musculares fasciculi recto & parallelo decursu a basi ad apicem usque tenderent, nec inter se concatenati essent, quemadmodum in musculis voluntariis observatur, fieret, ut sanguis, qui in cavis Cordis urgetur, internam Cordis tunicam in fasciculorum muscularium interstitium extruderet, & iisdem magis magisque ab invicem separatis faccum, seu herniæ speciem efficeret. Quod cum in tanta violentia, qua Cor sanguinem e suis cavis exire cogit, brevi certoque contingenteret, præcavit natura fasciculos musculares multiplicis retis ad instar itidem concatenando, & multiplici fasciculorum illorum decussatione tam robustos Cordis parietes efficiendo, ut illud infortunium minus metu-

en-

endum foret. In Vesica urinaria similes fasciculorum muscularium concatenationes sunt, minus quidem frequentes quam in Corde; nihilominus tamen quandoque fit, ut in Vesica urinaria nimium expansa aliqui fasciculi musculares ab invicem nimium distent, & sit præsto hiatus, per quem interna Vesicæ tunica ab urina contenta extrudatur, & herniam seu saccum constituat, in quo urina, & ipsi quandoque calculi delitescunt. In Intestinis & Ventriculo duplex stratum muscularare est se mutuo decussans, unde iam multum illi vitio præcautum est, & ideo etiam pauciores fasciculorum muscularium concatenationes ibidem reperiuntur.

SECTIO II.

*Actionis musculi theoriam novam comple-
tēns.*

CAPUT I.

*Quo mechanismus contractionis musculi in
eius structura fundatus proponitur.*

Dum in structuram carnis muscularis diu
ac s̄aep̄e inquirerem, eamque semper
talem, qualem in præcedente Sectione
ostendi, deprehenderem, s̄aep̄ numero me-
cum cogitabam, quinam ergo fieri possit,
ut ista machina tales edat motus, quales a
musculis fieri videmus? Comparavi cum
illa musculi fabrica omnes ab Auctōribus
ad explicandam actionem musculi prolatas
hypotheses, quarum multæ contra muscu-
li veram structuram pugnabant, multæ
vero alia de causa satisfacere non potuere.
Fila carneæ, in quæ ultimo omnem mu-
seu-

sculum resolvi diximus , sunt Fila solida,
nulla cavitate donata, præter poros, qui-
bus sine nullum corpus datur ; cessat ergo
per se omnis opinio, qua Fibra muscularis
ultima, seu potius Filum carneum a san-
guine, vel liquido nerveo, vel utroque
in Filo carneo accumulatis inflari & abbre-
viari statuitur. Si solidum Filum carne-
um ea proprietate a natura pollere dicere
velis, qua accedente aliquo stimulo se ab-
breviare possit, rursusque relaxare , ubi
stimuli vis abfuerit (quæ proprietas nomi-
ne irritabilitatis venit), tunc unicuique in-
genuo Philosopho talis explicatio ac phœ-
nomeni ratio sicca , & minime ex voto fa-
tisfaciens apparere debet. Certe, si in-
terrogatus, quare musculus irritatus ab-
brevietur & contrahatur ? respondeas :
quia irritabilis a natura factus est; non di-
xisti plus, quam quando interrogatus, qua-
re nam Ventriculus alimenta concoquat &
cocta in intestina expellat? dixisses : quia
Ventriculo est a natura indita qualitas aut
facultas crudorum concoctrix, & cocto-

rum expultrix. Hi termini phœnomenon tantum baptizant, minime vero quoad causas suas explicant. Non possunt quidem jure criminari inventi illi varii termini, quibus phœnomena causarum occultarum solummodo indicantur eosque, donec veræ causæ detegantur; tantum iis tantopere acquiescendum non est, ut præterea nihil ultra quæratur, nec de causis phœnomenorum obscuris detegendis, quantum fieri potest, ultra cogitetur.

Quapropter contractionis musculi causam aliquam mechanicam in ipsa jam detecta musculi structura latere suspicanti tandem sequentia in mentem incidere: Vasa arteriosa venosaque in Sectionis præcedentis capite quinto diximus plura variis in locis ad musculos accedere, in hosque se se inter Fibrarum muscularium fasciculos tam maiores quam minores immergere, tandemque inter ipsas Fibras musculares transversim reptando ad vaginas Fibrarum muscularium proprias continua ramificatione pervenire, ex quibus plurima adhuc & sub-

subtilissima vascula inter Fila carneae in-
trant, eaque transversim decussando per-
reptant codem prorsus modo, quo inter
Fibras musculares decurrebant. Nunc si
advertisamus, quod vasa sanguinea non so-
lum, verum etiam ea, quæ tenuiores ac
excolores humores solummodo admittunt,
possint sua in capacitate mutari ita, ut a
copiosioribus affluentibus ac intus accumu-
latis humoribus in maiores diametros ex-
pandantur, & e contrario, dum minor hu-
morum copia minoreque vi in eadem vasa
urgetur, oporteat illa propria elasticitate
magis contrahi, inque minores diametros
redigi, quæ res per multas alias ac certas
observationes in corpore animali quam e-
videntissima est; si demum consideremus,
fasciculos Fibrarum muscularium sibi fat-
arcte adjacere, & non nisi in obesis per
pinguedinem aliquam nonnihil ab invicem
removeri, fasciculos vero Fibrarum mino-
res, & ipsas Fibras, Filaque carneae semper
arcte inter se connecti, & in vaginis in-
clusa sibi mutuo adjacere; sequitur neces-

sario: quod vasa inter Fibras musculares & Fila carnea intercurrentia humoribusque plus minusve turgida tam Fila carnea quam Fibras musculares ab invicem removeant, &, cum hoc fiat alternis in locis, in serpentinos flexus cogant. Si supponamus accumulationem humorum primo fieri in vasculis minimis subtilissima Fila carnea intercurrentibus; fiet, ut Fibra muscularis, qualem ad meliorem rei intellectum in *Tab. VI. Fig. VI.* pictam exhibui, ex longitudine *a. b.* in longitudinem *b. c.* accuretur, quia Fila carnea Fibram illam muscularam componentia a vasculis intercurrentibus in serpentinos flexus coacta sunt, adeoque fibram parte *a. c.* breviorem reddidere. Quia postea inter Fibras musculare crassiora vascula intercurrunt, in quibus etiam humorum accumulatio postmodum oritur, hæc quoque in maiores diametros expansa Fibras musculares sibi adjacentes pluribus in locis ab invicem separabunt, serpetinumque in modum flectent, quod in *Tab. VI. Fig. VII.* exprimere volui, ubi

tres Fibras musculares pinxi, quæ ob Fila sua carnea jam flexuosa reddita abbreviatæ erant usque ad *a. b.*, sed ab intercurrentibus vasis, magisque humore turgentibus, in majores flexus coactæ, & usque ad *b. c.* accurtatæ sunt, quæ jam dimidia tantum longitudo est Fibræ *a. b.* in Figura præcedente. Deinde adhuc possibile est, ut etiam majora adhuc vasa in interstitiis minimorum fasciculorum fibrarum muscularium decurrentia, eosque plus minusve ex transverso secantia, eosdem fasciculos ex pluribus Fibris muscularibus compositos simili modo alternatim ac serpentum more inflectant, & ventrem musculi adhuc breviorem reddant. Inter majores Fibrarum muscularium fasciculos seu lacertos qui a interstitia maxima sunt, saepeque pinguedine referta; videtur spatium sufficiens adesse pro dilatandis vasis intercurrentibus, quin inde necesse sit fleti grandiores Fibrarum fasciculos.

Ex hac itaque musculi structura patet, posse, imo debere a vasis minimis & plu-

plurimis inter Fila carnea ex transverso
intercurrentibus, & a vasis majoribus in-
ter Fibras musculares reptantibus, & tur-
sus a vasis majoribus fasciculos musculares
minimos decussantibus, Fila carnea, Fi-
bras musculares, Fasciculos fibrarum mu-
scularium minimos, & consequenter totum
musculi ventrem abbreviari, ubi sanguis
copiosior in dictis vasis congestus fuerit.
Unde etiam, dum humorum copia ibidem
imminuitur, dicta fila, fibras, & fascicu-
los ex flexibus suis magis in rectitudinem
restitui, ventremque musculi hac ratione
elongari ambigi non poterit. Videndum
ergo solummodo est, quinam fieri possit,
ut humores in vasā musculi subito copio-
siores allici possint, moxque iterum abire;
& deinde, num hæc theoria phœnome-
nis circa muscularum actionem observati^s
respondeat; nec ne.

CAPUT II.

De congestu humorum in vasis ab irritatione nato.

Quanquam Cor sanguinem ex suis cavis in omnes corporis partes indifferenter projiciat, quo eæ munere suo fungi conservarique possint, est tamen singulis partibus aliunde adhuc data facultas, qua humores copiosiores ex communi sanguinis circuitu aliquo stimulo irritatæ ad se invitant. Hæc veritas omnibus per quam notissima innumeris fere observationibus indies confirmatur, quam si quis ex professo pertractandam suscipere vellet, integrum volumen facile replere posset; ad nostrum tamen propositum aliquas solum observationes adduxisse sufficiet.

Imprimis neminem latet, quomodo *adnata* oculi tunica mox rubeat, & lacrymarum in oculum affluxus augeatur, quando quocunque heterogeneum ac irritans corpus in oculum incidit, seu pulvis sit,
seu

feu arenula, feu fumus, feu quidcunque aliud. Ad cavum narium in goryza magnus affluxus humorum fit, ubi membra na Schneideriana acri humore perpetuo irritatur. Salivæ ac roris arteriosi in cavum oris ingens copia adfluit a solis acribus quibusdam corporibus, ut sal, aroma quodcunque, fumus tabaci &c. sunt, ore re tentis. Quanta humorum quantitas in Ventriculum & Intestina derivetur per irritationem tunicæ villosæ, docent vel sola medicamenta purgantia. Sola frictio cutis transpirationem ejus promovet, & ruborem tumoremque ei conciliat. Idem ei præstant ignis, aut alia acria, ut cantharides sunt, applicita. Lenissima papillæ mammæ frictio ac titillatio, eam assurgere & rigere facit. Exigua spina cuti infixæ ruborem & inflammationem producit. Haud infrequentes inflammations producuntur a quacunque materie acri quemdam in locum corporis deposita. Non solus acer quidem stimulus similium phœnomenorum auctor est, sed ipsa nervorum ab anima affe-

affectio sufficiens irritamentum esse potest, ut quandam in partem major humorum quantitas alliciatur, quam lege circulationis allata fuisset. Gaudium, pudor, ira s^epe subito rubro colore faciem perfundunt. Dolor animi oculis ruborem conciliat & lacrymarum copiosissimum profluvium. Crista collumque galli indici (*) fanguine copioso farcitur, quotiescumque ira aut superbia animal hoc exagitatur. Animi affectus in secretiones omnes tale imperium habent, ut eas augere, minuere, & plane sistere valeant. A copiosorum humorum in vasis iridis congestione pupillam stringi, ab eaque imminuta pupillam dilatari certe vero quam simillimum est, quoniam fibræ musculares in iride nullæ reperiundæ sunt. Erectio penis & clitoridis a copiosiore sanguine in eorundem cavernis congesto provenit, quæ non musculis, quia voluntati non obsequitur, sed nervis penis & clito-

ri-

(*) *Meleagris gallopavo* Linn.

ridis in acceptis referenda est, sicut & nervis ciliaribus a retina foco lucis percussa in consensum vocatis motus pupillæ debetur. Nervi penis irritati a copia urinæ, seminis abundantia, cantharidum usu, acri gonorrhæica materie, & pluribus similibus frequentes erectiones faciunt; sed idem a sola lubrica idea, ab adspectu aut tactu objecti amabilis.

Omnia ista multaque alia his similia phænomena plus minusve nervis debentur, qui a quacunque causa immediate aut per consensum irritati, aut pathemate animi agitati valent efficere, ut in partem quandam corporis humores copiores congerantur; quod sive propterea fiat, quod arteriæ plus humorum advehere incipiunt, seu quod venæ refluxum tardent, seu quod fiat utrumque, aut quidcunque demum illud sit, perinde est, semper enim verum manet, nervos illam humorum accumulationem mediate aut immediate producere. Ast sicut fere nihil intactum relinquit

linquit ingenium humanum, omniaque penetrare cupid, ita etiam hoc naturæ mysterium enodare conati sunt ingeniosissimi Viri, inter quos præcipui *Vieuſſens* (r), *Vyth*, *Albinus* (s), *Hallerus* (t), *Mekel* (u), *Winterl* (v) fuere. Tentarunt autem istud phœnomenon sequentibus præcipue modis explicare: vel quod nervi in arteriis partis irritatæ validiores ac frequentiores cauſent systoles ac diaſtoles, ut ſic plus ſanguinis per eas advehi debeat, quam per venas revehatur; vel quod nervi ſuis anſis pluribus arteriis ac venis circumjectis conſtringendo aut remittendo plus aut minus humorum ad partes fluere vel refluere concedere valeant, quam ſententiam *Hallerus* poſtea revocavit, ex eo, quod nervos ſen-

ſi-

(r) *Novor. Syst. vas.*

(s) *Acad. adn. desperavit de cauſa erectionis penis invenienda.*

(t) *de nervor. in art. imperio.*

(u) *de nervis faciei.*

(v) *Theoria inflammationis nova.*

sibiliter contrahi posse nullo viderit experientia; vel quod solummodo in principiis venarum tales laquei nervei sint, qui refluxum sanguinis ex parte tardare & interciper possint. Cl. Winter sententia fuit, quod arteriae ab applicito sibi stimulo dilatentur sponte, & majorem humorum copiam admittant. Quomodo nam istud nervorum in vasa animalia & humores contentos imperium explicandum sit, ego definire non possum, neque scopus meus id postulat, sufficit mihi, quod certum sit per observata, ab irritatione & pathematibus, ut ita dicam, nervorum posse in diversas corporis partes humorum majorem copiam derivari, quam lege circulationis illuc advecta fuisset; unde concludo: posse etiam fieri, ut sola voluntate mentis contrahendi musculum nervi ad eundem pergentes ita afficiantur, ut quoque mox in illum musculum plus humorum derivent, quam paulo ante, dum laxatus esset, factum fuerat, musculumque modo in praecedente capite explicito contrahi faciant. Profecto, cum quo-

[nam]

nam fundamento huic probabilitati diffidere possem, ignoro; quin imo de ea magis magisque persuadeor, cum proposita a me theoria phœnomenis contrahentis se musculi haud parum satisfacere mihi videatur.

CAPUT III.

In quo ad agentis musculi phœnomena explicanda nova theoria applicatur.

Certe in condenda theoria functionis cuiuscunque visceris respiciendum est primo: ut ea conveniat fabricæ ejus non quidem fictæ, sed demonstratæ; deinde ut phœnomena, quæ viscus in functione sua sponte producit, aut ars experimentis extorquet, facile & apte explicari possint. Primam præcautionem qui observaverim, patuit ex præcedentibus capitibus, nunc etiam alteri pro viribus satisfacere conabor.

Præcipua phœnomena circa actionem musculi observata, ut ex Ill. Halleri scriptis *de partibus corporis humani sentientibus & irritabilibus* patet, sunt sequentia:

1. Musculus in actione sua tumet, riget, & abbreviatur.
2. Non pallet.
3. An mole augetur?
4. Rugas & plicas in superficie sua acquirit.
5. Robur habet immensum.
6. Ad hanc actionem excitantur naturaliter musculi voluntarii imperio animæ; musculi vero naturales & vitales stimulo sanguinis, aut chili, foecum, urinæ, bilis &c. quum in eos anima immediatum imperium non habeat.
7. Omnis musculus, seu voluntarius seu naturalis seu vitalis sit, contrahitur, si ejus nervus aut caro ipsa nuda quoconque mechanico stimulo, aëre etiam, & scintilla electrica, irritetur.

8. Ligato, compresso, aut abscisso nervo, qui solus ad musculum pergit, mox im-

immobilis est ad omne voluntatis imperium musculus voluntarius.

9. Neque contrahitur, licet quomodounque nervus supra ligaturam aut affectionem irritetur.

10. Sed si infra ligaturam aut sectionem nervum stimules, contrahitur musculus non minus, quam si nervus integer & illæsus fuisset.

11. Etiam nervo abserto aut ligato nudata musculi caro, si irritetur ipsa, se contrahit nihilo pigrius, ac quidem illæso nervo fecisset.

12. Una cum nervo ex corpore exterritus musculus contrahitur, seu nervum seu musculum ipsum stimulo quodam sollicites.

13. Musculus in frusta dissectus licet fuerit, tamen singula frusta vi se contrahendi pollent dum irritantur.

14. Ab unica saepe irritatione contrahitur aliquoties musculus, & palpitat, tremitque, donec decrescente oscillatione ad quietem redeat.

15. Si nervus tensus est, irritatio certius suum effectum producit, quam si nervus laxus sit.

16. Quanquam contractio muscularum suscitetur ab irritatis nervis vel muscularis ipsis animali jam apparenter mortuo, nec ullum sensus indicium amplius praesferente, tamen & haec, vulgo irritabilitas muscularum dicta, diversis in animalibus diverso tempore perdurat; citiusque in aliis, & serius iterum aliis emoritur. In genere dici potest quod muscularis voluntariis citius pereat, quam naturalibus & vitalibus; in corde diutissime perstat.

17. Arteriae trunco ligato, quae ad musculum tendit, perit motus musculi sensim, non subito, ut fit ligato nervo; aliquando vero plane non cessat motus, et si cessaverit, tunc aperta ligatura iterum sensim redire dicitur.

18. Quando arteria vel etiam vena musculi injiciuntur, sequitur musculi tumor, rigor, abbreviatio, & motus artus etiam in cadavere,

Hæc

Hæc phœnomena jam per novam theoriā explicanda veniunt.

Primum itaque phœnomenon, ut per se clarum est, facile explicari potest: dum enim fila carnea & fibræ musculares in serpentinos flexus ex rectitudine sua aguntur, necessario abbreviari debet totus musculus & tumere, siquidem imminuta longitudine latitudo musculi augeatur. Quod rigeat durusque sit, ratio in eo est, quod intumescente musculi ventre vagina ejus extima difficilius cedens tendatur instar chordæ, ac duritiem sat notabilem musculo agenti conciliet.

Secundo quod musculus in actione sua non palleat, ut quondam creditum fuit, demonstravit experimentis suis *Ill. Hallerus* (x). Sed neque necesse est, ut musculus agens juxta nostram theoriam plus rubeat! Dixi antea (y) fila carnea fere quadrage-

F 3

sies

(x) *Elem. Phys.* Tom. IV. Lib. XI. Sect. II. §. XXI.

(y) Sect. I. cap. III.

sies & sexies globulo rubro sanguinis tenuiora esse; horum filorum interstitia, per quæ vascula decurrunt, adhuc minora sunt; patet ergo longe tenuiorum humorum, quam ruber sanguis sit, inter fila carnea congestione eorundem plicas & fibræ accretionem causari debere, atque adeo ruborem majorem in musculo contracto expectandum non esse. Verum, dum musculus fortiter agit, vascula, quæ fibras musculares interfecant, jam sanguineos globulos vehentia, suo allelo copiosiore humore turgent quidem quoque magis & fibras musculares flectunt; sed inde non sequitur tantus vasorum infartus, ut in extrema musculi superficie observatoris sensibus notabilis evadat. Si ponas singula illa vascula vix parte capilli humani ampliora fieri, jam adjacentes fibras a se removebunt & flectent, cumque hoc fiat in innumeris locis per totam fibrarum longitudinem, abbreviabuntur fibræ notabiliter, quin in singulis vasculis notabilis Observatori intumescentia & infartus obtinuerint.

Ter-

Tertio. Nondum definitum est, an musculus in actione sua constitutus re ipsa molem majorem acquirat. Alii voluerunt molem eandem perstare, & abbreviatam longitudinem aucta diametro compensari; alii molem nonnihil augeri; & alii iterum eam imminui, manifesto argumento, non debere esse magnam differentiam, de qua disceptatur: num si sit; nec ne. In theoria, qua contractionem musculi a congestu majore humorum in vasis ejus explicamus, necessario moles musculi aliquantum augeri debebit, sed non multum, quia certe pauca humorum copia requiritur, ut vasa musculi humoribus jam plena paululum magis inflentur, quod ad fila carnea fibrasque musculares flectendas ac abbrevandas jam sufficit. Adeo parvum molis discriminem in experimentis institutis Auctoribus observari non potuit.

Quarto. Rugæ in superficie musculi contracti nudis oculis conspicuae debentur filis cellulosis vaginæ extimæ, tensis magis agente & tumente musculo, quam eodem

relaxato; ea enim tunc fasciculos musculosos seu lacertos transversim strangulant quodammodo, & plicant, quasi horum longitudo ex pluribus particulis cohærentibus componeretur.

Quinto. Neminem latet immensum robur esse muscularis, quum ejus effectus ingentes sint, quamvis plurimam virium partem in insertione valde obliqua muscularum inventes proxime ad hypomochlia perire necesse sit. Stupendum istud robur omnino non repugnat teneritudini filorum carneorum, quia horum in unico musculo incredibilis plane multitudo datur, in quam si pondus movendum dividatur, non nisi per quam exigua ponderis particula unicuivis filo sustentanda veniet. Sed etiam mechanica ratio in nostra theoria dari potest, quaenam muscularis tantum in sua contractione robur competit? si enim e duobus funibus parallele sibi adjacentibus suspendis prægrande etiam pondus, hoc per exiguae vi elevare poteris, ubi intra illos funes cu-

neum

neum intrusoris, aut tantum duobus digi-
tis eos ab invicem deducere tentaveris; ita
etiam necessario fiet cum vasculis inter fila
carnea & fibras musculares decurrentibus,
quæ, ubi etiam exigua vi humores allici-
ente, paululum magis turgent, jam fila
carnea & fibras musculares, inter quas ex
transverso decurrunt, a se removebunt,
flebent, & pondus levissimo negotio leva-
bunt. Clarius res adhuc ex sequente jam-
que noto experimento intelligitur: si pon-
dus etiam validissimum funi alligetur, is
sola humectatione abbreviatur, & quidem
tanta vi, ut validissimum etiam pondus inde
attrahi videas. Ratio hujus phœnomeni
clara est; si quidem humiditas in funem se
insinuando & se ibidem accumulando, fila-
menta funem componentia ab invicem re-
movet, in que maiores arcus cogit, & fu-
nem propterea breviorem reddit. Exigua
quidem ista vis est, qua aqua inter fila-
menta funis attrahitur, attamen tam ap-
posite applicita, ut ejus effectus in abbre-
viando fune stupendus esse debeat. Sic et-
iam

iam in musculo res se habet: exigua enim vis requiritur, qua humores in vascula intra fibras musculares & fila carneae decurrentia paulo copiosiores allicantur, jam fibræ & fila carneæ in maiores flexus ac arcus cogentur, & musculus abbreviabitur tali vi, quali funem humectatum accurvari experimur. Est quidem musculus machina abbreviationi longe magis accommodata, quam funis ipse, nihilominus tamen juverit facilioris intellectus gratia hanc adduxisse paritatem.

Sexto. Hoc phœnomenon omnino bene in theoria nostra explicari potest. Nam nervi ad hoc indifferenter se habent, seu ab animæ imperio, seu a stimulo alio mechanico solicitentur, semper in musculo, ad quem pergunt, congestionem humorum majorem causando contractionem producent.

Septimo. Ex hoc experimento clarum est, quod irritatio nervi mechanica eandem

dem mutationem in ipso nervo facere valeat, quam voluntatis imperium, siquidem nervo musculi voluntarii irritato musculus haud secus contrahitur, quam si voluntatis imperium adfuisset. Quod caro musculi nuda stimulo quocunque irritata quoque contrahatur, id nudis nervis per muscule distributis præ tenuitate tamen invisibilibus debetur, qui, seu in suo principio, seu in medio, seu in fine irritentur, semper eundem in musculo effectum edunt, videlicet humorum in vasis musculi majorem accumulationem, & musculi contractionem.

Octavo & nono. Hoc experimentum clarum est, siquidem via intercipitur, qua irritatio a voluntatis imperio aut alio stimulo oriunda ad muscule transfire posset.

Decimo. Est certe pulcherrimum phœnomenon, probans nervos vitam suam adhuc aliquo tempore conservare, posteaquam jam eorum cum cerebro commer-
cium

cium seu ligatura seu sectione penitus interceptum fuit. Quæ cum ita sint, facile intelligitur ratio, quare nervo infra sectionem aut ligaturam irritato musculus adhuc contrahi debeat; per ligaturam enim aut per absectionem non tollitur subito vita nervis, sed tantum eorum cum cerebro commercium,

Undecimo. Hoc ex præcedente intelligitur: quum enim caro nuda irritatur, probabilissimum est, tangi quoque minima ac invisibilia nervorum fila, quæ cæteris musculi nervis in consensum tractis congestionem humorum in vasculis fila carneæ & fibras musculares perreptantibus efficiunt, adeoque musculi contractionem,

Duodecimo. Hoc phœnomenon ex *decimo* pro parte jam intelligitur; quoniam nervo una cum musculo ex corpore exsisto manet tamen adhuc sua vita, ob quam irritatus in minimis musculi vasculis fila carneæ intersecantibus congestionem hu-

mo-

morum producere potest, adeoque musculi contractionem. Quare tamen illa humorum congestio fieri queat, quando jam exsiccatus musculus sanguinem a corde & communis sanguinis circulo ultra non acquirit, ratio est: quod musculus ille in suis tam majoribus quam minoribus vasibus sanguinem adhuc contineat, qui facile non effluit, & hoc superstite liquido musculi contractio ad multas etiam vices iterari potest. Nervi enim irritati humores ex majoribus vasorum truncis in vascula minima fila carnea perreptantia congerunt, unde musculum contrahi necesse est; & ubi nervorum irritatorum actio desierit, humores in minimis vasculis congesti iterum minimorum vasculorum ac filorum carneorum elasticitate in majora vasa reprimentur, postea iterum vi nervorum in minima vascula convocandi, ita ut isto suo itu ac reditu, alternam musculi contractionem ac relaxationem aliquot vicibus ad modum oscillationis fieri posse intelligamus.

De-

Decimo & tertio. Quod mox ante de-
toto musculo dixi, hoc etiam singulis fru-
stis separatis applicari debet. Omni enim
illi frusto sunt sui nervi, sunt vasa humo-
res adhuc continentia, & sunt fila carneae
ac fibræ musculares in concinno ordine
locatæ & vaginis septæ. Adsunt itaque
hic omnia ad actionem musculi necessaria,
dummodo irritatio accedat.

Decimo quarto. Possibile est, quod
nervi gaudeant tali proprietate, qua inter-
dum irritationis factæ per vices quasi re-
cordentur, & musculum sæpius contrahi
faciant sine irritatione renovata; sed hoc
in nervorum actione expendendum est.

Decimo quinto. Hoc phœnomenon
quoque potius nervorum actionem con-
cernit.

Decimo sexto. Ad actionem musculi
requiruntur ergo humores in vasis super-
stites, & vita in nervis. Hæc quorundam
ani-

animalium nervis pertinacius inhærere videtur , & ideo eorum caro diutius irritabilitatem suam conservat. Si humores ex vasis musculi deperdantur , aut debitam suam fluiditatem amittant, peribit quoque tunc musculi irritabilitas.

Decimo septimo. Hoc experimentum probat, quam necessarii sint humores invasis musculi ad ejusdem actionem. Cur subito non pereat post ligatam arteriam actio musculi, ratio clara est: quoniam sanguis sub ligatura contentus pergit moveri ad musculum (nam detumescit & innatur sub ligatura arteria) & illi humores, qui in vasis musculi actu continentur, sufficientes sunt ad contractiones musculi repetitas producendas, dummodo nervorum vis accedat humores majori copia in minima vascula inter fila carnea derivans, quando actio musculi fieri debet, ut antea ad phœnomenon 12 & 13 dixeram. Quod aliquando experimentum non succedat, sed perficit in musculis motus, quorum arteriæ

ligatae fuerunt, arteriarum occultae anastomoses, quas Observator advertere non potest, in causa esse videntur. Si attendamus, quod singuli musculi multas, & diversis ex locis ortas arterias plerumque acquirant, videmus summam difficultatem imo impossibilitatem tollendi omnem sanguinis ad musculum commeatum, nisi musculus totus ex corpore excindatur. Ideo plerumque necesse fuit arteriam aortam descendenter aut arteriam humerariam ligasse, sed neque hic certi sumus, utrum non laterales aliqui rami sint, qui aliquam humorum copiam muscularis ligaturae subjectis advehant.

Decimo octavo. In cadavere vita fieriorum jam periit, humores in vasis musculi quoque debitam forte fluiditatem amiserunt. Quando nunc injectione vasa musculi replere tentamus, materies injectionis ad vascula minima usque inter fila carneae decurrentia non penetrat, tamen autem vasa paulo majora dilatantur ab injectione

jecta materia , & fibras musculares filaque carnea flectunt ita , ut musculus contractionem suam naturalem quodammodo imitetur.

CAPUT IV.

Proponens solutiones quarundam difficultatum , quæ contra novam contractionis musculi theoriam moveri possent.

Difficultas prima.

Irritatus musculus subito contrahitur , irritata vero alia pars , v. g. adnata oculi membrana , cutis , &c. tam subito non rubent , nec iterum tam subito pallescunt .

Est omnino notabilis temporis differentia , quo effectus manifestus irritacionem in musculo & in parte non musculosa sequitur , cuius tamen differentiæ easam veram ex ipsa musculi structura facile divinare licet . Quando v. g. membrana adnata oculi irritatur , fit in ejus vasis humorum accumulatio subito , primo tamen

incipiet in vasculis minimis, postea ad majora & majora deveniet, donec vasa in nudos oculos incurrentia sanguine abundantiore inflentur. Certe prius illam congestionem humorum non videmus, anteaquam non ea vasa sanguine fartiantur, quæ sanguinem rubrum admittunt; in vasculis vero, quæ rubrum sanguinem perpetuo excludunt, humorum congesatum ob eorum pelluciditatem nudo oculo cernere non conceditur, qui tamen illum semper præcedat necesse est. Verum in musculo talis est structura, & minimorum vasculorum cum filis carneis nexus, ut illa ne vel minimum turgere possint; quin jam in innumeros flexus fila carnea cogant, abbrevientque. Flexus hi carneorum filorum tam exigui quidem sunt, ut oculis æque parum sisti possint, quam minima illa vascula; quia tamen innumerri plane tales flexus per totam fili carnei longitudinem fiunt, qui omnes simul sumti notabiliter fili carnei longitudinem accidunt, patet, cur irritatio-
nis effodus (qui est humorum ad vascula

con-

congestus major) in musculo longe citius quam alibi in sensus incurrat, & incurrere debeat.

Difficultas secunda.

Congestio humorum in vasis ab irritatione tantum in animali vivo, neque in partibus a corpore separatis observatur; irritabilitas autem etiam post mortem aliquo tempore perstat, & in muscularis exsectis, ac muscularum frustis separatis, supereft.

Huic difficultati responso ad præcedentem difficultatem dato satisfieri posse videtur. Congestus humorum in vasis ab irritatione natus minor certe in vita languente, & vel maxime in partibus ex corpore exsectis esse debet, ita ut nudo oculo sistendus non sit, siquidem tantum in minimis vasculis locum habere videatur. Ast in musculo levissimam etiam humorum ad vascula minima congestionem inflexio multiplex filorum carneorum a vasculis arte adjacentibus orta, & musculi contrac^{tio} quam promptissimo pede insequuntur.

Adeoque humorum in vasculis minimis congestus per se non observabilis ope machinæ muscularis notabilis, sensibusque percellendis aptus redditur.

Difficultas tertia.

Nostra theoria prætendit irritabilitatem absque nervis non posse subsistere, quam tamen gravissimi Auctores, a nervis nequaquam dependere statuunt.

Profecto ad majorem humorum congestionem in vasculis minimis musculi contrahendi requiritur vis nervea, sine qua nullo stimulo musculus ad contractionem suscitari poterit. Quum vero contraria nec hucusque satis eradicanda opinio prævaluerat, qua irritabilitas, tanquam musculi innata, & a nervis nequaquam dependens proprietas defenditur, operæ prætium fuerit eandem hic paululum ad incidem revocasse. Vir perspicacissimus & ab omni ævo de Anatomia ac Physiologia maximis laudibus dignissimus *Ill. Hal-*

lerus (z) in eum errorem incidit, ut irritabilitatem tanquam musculo innatam proprietatem & minime nervis debitam adstrueret. Argumenta autem, quibus pro sua sententia vel maxime pugnare videtur, sequentia sunt :

1mo dari partes summe sensiles, ut ipsi nervi sunt, quæ tamen omni irritabilitate destituuntur : & contra existere alias, quæ irritabiles valde vix tamen sensiles sunt.

2do abscisso vel ligato nervo perire sensum, ast non item irritabilitatem.

3^{tio} latius patere irritabilitatem quam vim nervosam, ut in polypis, & aliis bestiolis aquaticis capite & nervis destitutis videre licet. Et aliquid in ipsis plantis esse ipsi irritabilitati analogum,

Contra hanc de irritabilitate a nervis nequaquam dependente sententiam pluri-

(z) Operum min. Tom. I. Serm. altero de irrit & sensib. Sect. II. & Elem. Phys. Tom. IV. Lib. XI. Sect. II. §. X,

ma sane ante paucos abhinc annos in lucem diversis in locis prodierunt tum Professorum cum Tyronum scripta, quæ omnia hic recensere ac discutere cum nimis longum foret, satius esse duxi breviter, & quantum tuendæ meæ sententiae sufficit, ad propositam difficultatem respondere.

Ac primo quidem inficias iri nequit, dari partes valde sensiles, quemadmodum ipsi nervi sunt, quæ tamen irritabilitate carent, quod mirum nequaquam est, quoniam non gaudent omnes corporis humani partes musculari structura, ut quidem ipsi musculi. Omnino nervus irritabilis esse non potest uti musculus, quia muscularis non est : propterea nondum evidenter consequitur ad irritabilitatem nervos nihil facere, eamque per se, ut pote proprietatem musculis insitam, independenter a nervis existere. Sed hoc certum est, irritabilitatem nempe vulgo dictam sine musculari structura non dari ; ad musculi autem structuram contractioni

aptam requiritur id, quod fibras musculares vulgo dicimus, & insuper arteriæ venæque humoribus plenæ, nec non nervi vivi adhucdum & vigentes, quorum si vel unicum deficiat, cessat omnis irritabilitas.

Secundum Argumentum haud magis probat irritabilitatem a nervis nullatenus pendere. Si enim **nervo ligato** aut abfecto perit sensus in parte infra ligaturam, fit hoc propterea: quod irritatio nervi infra ligaturam **aut abfectionem facta** ob viam interceptam ad sensorium commune, ubi sensus sedes est, devehi nequeat; ita fit, ut irritato **nervo supra ligaturam** non contrahantur musculi, quibus nervus infra ligaturam prospicit, quum irritatio ad musculem ob interceptam per ligaturam viam derivari non possit. Verum ubi nervum supra ligaturam irritas, is sentit ob liberum commeatum a loco irritato ad sensorium commune; similiterque irritatum nervum infra ligaturam contractio muscu-

li continuo subsequitur, quoniam ab irritatione ad musculum liber nullaque ligatura impeditus transitus habetur. Et si dicas: musculus nudus irritatus contrahitur, licet ex corpore exsectus sit, propterea non evicisti musculum suis nervis privatum esse; nam exscidisti illum unum cum suis nervis, & dum solum musculum te irritare credis, ipsos exilissimos ac invisibiles nervos irritas, qui contractionis musculi irritationem illam subsequentis causa sunt. Minimi isti ac exilissimi nervi una cum musculo execti æque vivi sunt ac contractioni musculi excitandæ idonei, ac quidem nervus infra ligaturam aut affectionem in vita ac vigore adhuc perstat, &, quotiescumque eum debite irritaveris, musculum contrahi facit. Nullatenus itaque isto experimento evincitur irritabilitatem absque nervorum auxilio subsistere posse, sed contrarium multo magis indeclucessit.

Tertium Argumentum a polypis & quibusdam vegetabilibus desumptum primo sta-

statim intuitu *Halleri* sententiæ favere videtur , attentius vero ponderatum nequamquam. Polypos si absque nervis irritabiles statuas , non scio quomodo eorum motus ab arbitrio libero pendentes & sensum tactus exquisitissimi absque nervis explicare velis? Et si pro exemplo sumamus *Poly-pum Trembley polyp a bras dictum*, & *Linæo Hydram fuscam*, qui brachijs suis instar filamentorum pendulis aut etiam eretis prædam suam præstolatur , capitque , quomodo sciet animal , quod præda in filamento hæreat , si nervis adeoque & sensu caret ? Istud argumentum a tam obscura insecti structura ad evidenterem hominis petitum non aliter videri potest , quam si nocte diem illustrare yelles. Neque plus ponderis habere potest argumentum a vegetabilibus quidusdam ad attatum contractionis motum aliquem ostentantibus , quem quoque irritabilitatem dicunt (a), desumptum, Sciendum est stru-
ctu-

(a) vid. Dissert. inaug. D. Gmelin de *Irritabilitate vegetabilium*, Tubingæ 1763.

eturam mechanicam his motibus apposita-
tam nos adhuc penitus latere, quam Au-
tor naturæ longe aliam, quam in anima-
lium muscularis fecerat, fabricare potuit.

Nolo pluribus rem urgere, quæ, ut
mihi certe videtur, in aprico collocata
est, nec plura aliqua argumenta movere,
ut illud ab opio desumptum est, quod
non minus sensum quam irritabilitatem ob-
tundit, ac sopit, manifesto argumento,
non minus sensum quam irritabilitatem a
nervis pendere; multaque alia, quæ, si
nostra non satisfaciunt, apud alios Auto-
res ex professo pertractata legi poterunt. (b)

SE-

(b) Inter cæteros multa ad rem spectantia ha-
bet Cl. Winterl in *Diss. de Inflammationis
theoria nova*, Viennæ 1767. Aliquid quoque
habetur ad hanc rem pertinens in *Dissert.
de Mechanismo & usu respirationis Exp. D.
Trabuechy*, Vienn. 1768. Et egregie hoc Ar-
gumentum pertractatum fuit ab *Expertiss.
Trzebiczy* in *Dissert. de irritab. & sensi-
bilitate*, Pragæ 1770.

SECTIO III

continens

Explicationem Tabularum.

TABULA I.

Fig. I.

Sistit frustum musculi glutæi magni hominis adulti, non coctum, sed recens, quo diversa crassities ac figura Lacertorum ostenditur, prout nudo oculo conspici poterant.

a. a. Est pars exterioris musculi vaginæ, quæ eum investit.

b. b. b. b. &c. Sunt septa ab illa vagina orta, & intra musculi substantiam producta, quibus musculus in magnos muscularos laceratos dividitur.

c. c. c. c. &c. Sectiones illorum Lacertorum muscularorum, magnitudine & figura, ut patet, differentes.

cd. cd. cd. Hic notatur decursus sibi parallelus Lacertoram, qui in tota sua longitudine a se separati per interjecta sepimenta membranacea reperiuntur.

Fig.

Fig. II.

Est particula carnis bubulæ cruda, ac in ea magnitudine depicta, qua nudose offerit oculo. Desumpta autem fuit ex musculo quodam ad lumbos sito. Videntur hic Lacerti musculares multo minores, quam in præcedente figura, omnesque complanati, & parallele sibi accumbentes, per septa membranacea tamen ab invicem interstincti.

a. a. a. a. Sunt sectiones transversæ Lacertorum omnes oblongæ, ac ferme rhomboideæ.

b. b. b. b. In his sectionibus aliæ minores areæ notantur, quæ in omnibus aliis quoque animadvertebantur, & evidenter ostentabant, quomodo crassiores illi Lacerti ex minoribus adhuc componerentur.

Notandum est in hac figura: quod sepimenta membranacea inter Lacertos intercurrentia non albis lineis, ut in priore figura, sed nigra tantum & simplici linea indicata sint, propter magnam eorum teneritudinem, quæ duplice linea tam facile exprimi nequit.

Fig.

Fig. III.

Frustulum carnis humanæ elixæ ex musculo glutæo magno exhibet, prout nudo oculo conspiciebatur, quod octo *majores* Lacerti musculosi componunt numeris 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. notati. Sepimenta hos Lacertos interstinguentia simplici & crassa linea expressa habentur.

Porro patet singulos hos Lacertos majores ex *minoribus* componi, ut præfertim ac clare videtur in Lacertis 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

Et hi minores Lacerti iterum ex *minimis* constabant, quod tamen tantum in solo Lacerto 8. delineavi.

Fig. IV.

Offert lamellam ex Lacerto 1. prioris figuræ transversim dissecto desumptam. Est autem hæc lamella ita delineata, prout videlicet per lentem quinques objecta in diametro augentem adparuerat.

a. a. a. a. a. Vagina sepiens Lacertum majorēm.

b. b. b. b. b. Ejus processus intra Lacertos socios pergentes pro parte tantum indicati.

c. c. c. c. c. Septa a vagina majoris Lacerti producta, & eum in oculo minores Lacertos dividentia.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. Minores illi Lacerti in quos Lacertus major primo dividebatur.

7. In Lacerto hoc vel maxime ostenditur, quemadmodum singuli minores Lacerti per membranacea quoque septa in Lacertos minimos divisi sint.

8. In hoc Lacerto jam videtur, quomodo singuli minimi Lacerti ex Fibris muscularibus sint compositi.

Fig. V.

Tandem constitui unum ex minimis Lacertis præcedentis figuræ per microscopium, quod 100 vicibus objecti diametrum augeret, (focum enim habet in distantia 8 centesimalium partium pollicis,) delineare, quo Fibrae musculares clarius in conspectu prodirent.

a. a. a. a. Vagina minimum illum Lacertum circumdans.

b. b. b. b. &c. Septa, ab illa vagina intra Fibras musculares vasorum ad instar diramata, & in vaginulas, quæ Fibras musculares ad modum retis circumdant, terminata.

c. c. c. c. &c. Hæ, & reliquæ omnes hisce similes areæ denotant transversas Fibrarum muscularium sectiones; unde non solum angulosa Fibrarum muscularium figura intelligitur, verum etiam diversa nonnihil crassities.

TABULA II.

Fig. I.

Depingitur lamella quinque similium Lacertorum seu Fasciculorum fibrarum muscularium transversim sectorum, ut in Tab. I. Fig. V.; sed ope lentis, cuius focus $\frac{4}{50}$ pollicis habet, adeoque ducentis vicibus diametrum objectorum majorem exhibet, quam id fiat nudo oculo, ut melius paterent tam vaginæ fasciculos illos sepientes, quam earundem septa intra Fibras

bras musculares rāmorū more demissa,
& demum Fibræ musculares ipsæ.

a. a. Pars vaginæ, quæ in *Tab. I. Fig. IV.*

fasciculum seu Lacertum 8. circumdede-
rat, (est enim ex eodem musculo desumpta
hæc lamelia).

b. b. b. b. Ejus septa quæ abscedunt mi-
nimos Fasciculos sepiendi gratia.

c. c. c. Horum septorum iterum alia septa,
quæ intra Fibras musculares rāmose se in-
sinuant.

d. d. d. d. Fibrarum muscularium transverse
sectorum areæ aliquot indicantur. Unde
non solum polyedra irregularisque earum
figura; sed etiam diversa crassities, & com-
planatus nonnihil in plerisque habitus
elucescit.

[*Fig. II.*]

Particulam ejusdem musculi per idem
microscopium, quo usus fui in præce-
dente figura, depinxi, ut Fibræ muscula-
res juxta suum longitudinalem decursum
quoque paterent.

TABULA III.

Hanc tabulam ideo hic adesse feci, ut darem exemplum variantis Fibrarum muscularium crassitieei diversis in animantibus. Omnes hujus tabulae figuræ sunt factæ per idem microscopium, quod objectorum diametrum 100 vicibus majorem quam nudus oculus repræsentabat, ut in Tab. I. fig. V. Adhibui tantum lamellas, quas ex animalium carne seu cruda, seu cocta, utcunque tamen prius siccata, novacula abscedi, sectione ad decursum Fibrarum transversa instituta; hac enim methodo crassities Fibrarum optime innotescit.

Fig. I.

Est particula lamellæ ex hominis adulti musculo obliquo abdominis, cuius Fibrarum muscularium crassities convenit cum Tab. I. fig. V. utpote quæ per idem microscopium visa & delineata fuerat.

In diversis musculis corporis humani, quamvis differebant plurimum mole ac fi-

gura, reperi Fibras musculares eandem habere crassitatem. In sphinctere ani, Elevatoribus ani, musculis Constrictoribus pharyngis, musculis laryngis, & etiam in istis, qui linguæ dicantur, passim tamen notabiliter tenuiores fuere.

Fibræ musculares diversorum hominum variant aliquantum, sed non multum, in sua crassitate, ita ut ista differentia proportionata esse videatur diverso gradui incrementi totius corporis. Hinc ii, qui majorem incrementi gradum adepti sunt, pauculum crassiores habent, quam alii, quibus minorem attingere licuit. Propterea etiam infantum Fibræ musculares eo tenuiores sunt, quo magis a perfecto incrementi gradu distant; ita ut statuere liceat: Fibrarum muscularium crassitatem esse in ratione directa incrementi totius corporis, a quo tamen obesitatem excipias.

Sic se res postea habere videtur in singulis animantium speciebus: Fibræ enim

musculares junioribus ac minorem incrementi gradum affecutis tenuiores sunt quamvis & hoc per experientiam verum sit quod diversarum specierum Fibræ musculares inter se comparatae in immensum fœpe in crassitie differant.

Fig. II.

Crassitatem Fibrarum muscularium bovis adulti exhibet.

Fig. III.

Crassities Fibrarum ex Cervo elapho Linæi.

Fig. IV.

Ex ove Vervece vulgo dicto, Germanis Schöps.

Fig. V.

Fibrarum muscularium talis crassities a me in carne suilla reperta est, animal fuit adultum, & haud mediocris magnitudinis.

Fig. VI.

Hac figura proponitur Fibrarum muscularium crassities Muris ratti, germ. Ratz,

mediocris magnitudinis. Lamella ista sci-
fa est ex musculis in femore sitis.

Fig. VII.

Ex musculo pectorali avis, cui nomen
*Scolopax gallinago Lin. german. Moos-
schnepf.*

Fig. VIII.

Ex musculo iterum pectorali avis, cui
nomen *Tetrao coturnix*, german. *Wachtl.*
Hæc caro aliquantum macerata prius fuit,
propterea fibrarum limites teneriores tan-
tum lineas, & haud tam facile, ut alias,
distinguendas exhibebant.

Fig. IX.

Hic ostenditur, cuius crassitiei Fibras
musculares in musculis vertebrae colli mo-
ventibus habuerit *Anas Boschas*, german.
Stock-Ente.

Fig. X.

Crassitatem Fibrarum muscularium o-
stendit ex Testudine palustri mediocris ma-
gnitudinis. Lamella ista ex musculis ad fe-
mur sitis abscissa fuit.

Fig.

Fig. XI.

Lamellam ex musculis ad femur quoque sitis Ranæ esculentæ grandioris scidi, in qua patuit, quantopere exilis hujus animalis Fibræ musculares crassitie excedant illas hominis, aut bovis, aut aliorum animalium, quorum corpus immensum superat corpusculum ranæ.

Fig. XII.

Est transversa sectio integri musculi prope coccygem Lacertæ vulgaris siti. Videlur hic vagina musculi communis circumducta, & in se comprehendens fibras musculares, quæ crassitie sua Fibras musculares ranæ æquant,

Fig. XIII.

Est particula ex musculis intercostalibus ejusdem Lacertæ desumta, in qua utrinque crassiores, in medio vero tenuiores fibrarum muscularium sectiones sunt, quod an in natura ita obtinet, aut vero inæquali ac obliquo fibrarum decursu hinc etiam obliquæ sectioni debetur?

TABULA IV.

Tandem plurium piscium carnem examinare mihi proposui, & similiter quoque comperi diversitatem s^epe ingentem in diversis piscium speciebus dari, quae crassitudinem Fibrarum muscularium concernat. Ut hujus rei luculentius quoque aliquod exemplum darem, sequentes adumbravi Figuras. Notandum vero est, omnes primas undecim Figuras hujus Tabulæ esse per idem microscopium delineatas, quod etiam in præcedente Tabula adhibui; id videlicet, quod objectorum diametrum ad centum vices usque augeret.

Fig. I.

Est particula lamellæ Fibrarum muscularium transversim sectarum ex Gado Merluccio *Linæi*, germ. *Stock -Fisch*, quæ, ut ex Figura patet, inter crassissimas numerari merentur. Neque in Balæna tam crassas fibras reperit *Leuwenhækius*, quam in

in *Afello majore* (*), qui aut *Afellus major Aldrovandi*, seu *Gadus Æglefinus*; aut *Afellus major vulgaris*, seu *Gadus Morrhua*, fuerit.

Fig. II.

Crassitiem Fibrarum muscularium ex-
primit, quas habuit *Accipenser Ruthenus*,
germ. *Tick*, cuius carnem examinavi.

Fig. III.

Est *Fibrarum crassities*, prout in car-
ne pisces Siberii *Glanis*, germ. *Schaden*
mihi apparuerat. In medio hujus Figuræ
sunt tenuiores *Fibræ*, & supra infraque
longe crassiores, quod dupli ex causa
contingere potuit: vel reipsa tantopere dif-
ferunt *Fibræ* musculares in hoc pisce quo-
ad crassitiem; vel ob decursum ac directi-
onem inæqualem fibrarum sectio supra in-
fraque nimis oblique pergens areas ni-

H 4

mi-

(*) vide ejus *Epist. physiolog. super pluribus*
naturæ artanis, *Epist. I. Fig. 1. 2.* & *Epist.*
II. Fig. 1. si in delineatione harum Figura-
rum eodem usus est microscopio.

mium magnas fecit, quæ in sectione recte transversa minores, ut in medio hujus Figuræ videre licet, factæ fuissent.

Fig. IV.

Accipenser Huso, germ. *Hausen* examinandus occurrit, cuius Fibrarum crassities non plane distincte patuit, quia diu carnem maceraveram, priusquam eam examinarem; & tunc solent vaginæ Fibras amicientes laxari, & dissolvi; unde Fibrae crassiores fiunt, inter seque vix aliquos limites relinquunt.

a, a, a. Sectiones transversæ Fibrarum muscularium,

b, b, b. Septa membranacea intercurrentia;

Fig. V.

Est lamella Fibrarum muscularium transversim sectarum ex pisce Cyprino Tinca, germ. *Schlein*, mediocris magnitudinis, cuius Fibrarum muscularium crassities in Figura patet.

Fig. VI.

Est ex Cyprino Carassio, germ. *Pra-xen.*

Fig. VII.

Petromyzon fluviatilis fuit, medio-
cris magnitudinis, germ. *Biskurn*, ex cu-
jus dorso Fibrarum muscularium crassi-
tiem hæc Figura exprimit, duplicem vel
maxime, ut patet, & quemadmodum jam
ostensum est in Fig. III. quandoque repe-
riri.

Fig. VIII.

Crassities Fibrarum ex Cyprino Vim-
ba, germ. *Weißfisch.*

Fig. IX.

Hujus crassitiei Fibras musculares ha-
buit Salmo Salar, germ. *Lax.*

Fig. X.

Tam crassas Fibras musculares ha-
buit minimus pīsciculus Cobitis Barbatula,
germ. *Grundl.*

Fig. XI.

Fibrarum muscularium crassities ex
Cyprino Carpione, mediocrem magnitudi-
nem habente.

Re-

Reliquæ Figuræ quæ in præsente Tabula conspiciuntur, pertinent ad demonstrationem Filorum carneorum, ex quibus omnes Fibræ musculares componuntur.

Fig. XII.

Ostenditur hac figura particula fibræ muscularis humanæ coctæ, quæ conspecta fuit secundum suam longitudinem, & quidem per lentem, quæ objecti diametrum ad 400 vices usque auget, focum enim habet $\frac{2}{3}$ poll. Patent in hac fibra, quemadmodum in omnibus aliis fibris muscularibus coctis, talique microscopio examinatis, rugæ transversæ albantes, quæ nihil aliud sunt, quam impressiones superficiales a vasculis ac filis cellulosis & forte etiam nervulis vaginam fibræ perreptantibus. Dum enim musculus coquitur, illa vascula accurvantur, fibram stringunt multis in locis, ac rugas istas plus minusve transversas ei imprimunt.

Fig. XIII.

Est alia Fibra muscularis carnis humanæ, cocta, & per idem microscopium ac

ac Fibra figuræ præcedentis conspecta. In hac autem partim maceratione, partim leni compressione extima Fibræ vagina fere destructa est, proptereaque jam clarius patent Fila carnea rugosa, ex quibus Fibra muscularis componitur. Præter has serpentinas filorum carneorum rugas, quæ in hac Figura visuntur, adhuc aliæ minores observandæ erant, quæ autem præ nimia exilitate in hac Figura exprimi non poterant: idcirco sequentem figuram adumbrare necessum esse videbatur.

Fig. XIV.

Sunt tria Fila carnea, quorum rugæ seu flexus majores a. a. a. loco illorum sunt, qui in figura priore, XIII. videlicet, conspicuntur; minores vero flexus b. b. b. denotant illos, quos in præcedente figura præ nimia exilitate exprimi non potuisse dixi.

Fig. XV.

Unicum Filum carneum per idem microscopium cum fig. XII. & XIII. visum, cuius serpentini flexus clare cernuntur.

Fig.

Fig. XVI.

Aliud filum carneum eodem microscopio visum, cuius serpentini flexus frequentiores sunt, quam Fili carnei præcedentis figuræ.

Fig. XVII.

Iterum aliud Filum carneum per idem quoque microscopium conspectum, quod, quia non ex latere, ut in præcedentibus duabus figuris, sed aliquantum jam ab una suarum facierum visui se sistit, rugas habet transversas, filum carneum quasi in totidem globulos aut articulos secantes.

Fig. XVIII.

Trium Fibrarum muscularium, humanae carnis, sectiones transversæ sistuntur, suis vaginis adhuc circumseptæ. Delineatae sunt per idem microscopium, ut figura XII. & XIII. Patent in singulis his tribus fibrarum muscularium transversis sectionibus minimæ & plurimæ areolæ, quas sectiones transversæ filorum carneorum, ex qui-

quibus Fibræ musculares omnes constant,
constituunt.

Fig. XIX.

Est sectio transversa duarum Fibra-
rum muscularium, unius majoris & alte-
rius minoris ex figura I. hujus tabulæ, con-
specta quoque per lentem objectorum dia-
metrum 400 vicibus augentem, ut Fila
carnea crassitie ab humanis nihilo diversa
ostenderentur.

TABULA V.

In hac Tabula omne id, quod circa
rugas, tam fasciculorum seu lacertorum
muscularium, quam ipsarum Fibrarum mu-
scularium notandum venit, exponere con-
stitui; ea enim, quæ rugas filorum carneo-
rum concernunt, jam in Tabulæ præceden-
tis figura XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.
expressa fuere.

Fig. I.

Frustulum carnis bubulæ coctæ ex-
hibetur, prout nudis oculis confici pote-
rat mire rugosum. Constat primo duobus

majoribus lacertis, qui iterum ex minoribus componuntur.

- a. a.* Sunt duo majores illi Lacerti.
- b. b.* Fasciculi minores.
- c. c. c.* Rugæ majores fasciculorum.
- d. d. d.* Rugæ minores, quæ ex minimis sunt, quas nudo oculo deprehendere licet.

Fig. II.

Duos parvos Fasciculos ex priore carnis frusto separatos ad oculum nudum depinxi, ut tam majores illæ, quam etiam minores rugæ, jam in priore figura indicatæ, clarius paterent.

- a. a. a.* Sunt majores ac alternæ rugæ seu flexus, qui in priore figura etiam jam conspiciebantur.
- b. b. b.* Minores rugæ, quæ in præcedente Figura serpentinæ erant, quum ibidem Fasciculi ex latere suo conspiciebantur; hic vero Fasciculi facie sua planiore ac latiore se visui offerunt, & ideo rugæ hic plus minusve transversæ sunt.

Fig. III.

Fasciculum majorem, quinque minoribus compositum ex carne humana, mu-

scu-

sculo nempe bicipite brachii cocto, ad oculum nudum depinxi, in cuius Fasciculis minoribus rugæ quoque coctione inductæ conspicuntur.

Fig. IV.

Pinxi minimum fasciculum fibrarum muscularium, per lentem triginta vicibus objecti diametrum augentem, ut minores fasciculorum rugæ, quæ nudo oculo in *fig. I. d. d. d.* & *fig. II. b. b. b.* minimæ esse adparent, magnitudine aucta manifestius in conspectum venirent.

a. a. a. a. a. Fibræ musculares in minimum fasciculum collectæ.

b. b. b. b. &c. rugæ ac flexus alterni ipsius fasciculi.

Fig. V.

Præter illas rugas, quas in figura præcedente vidimus, & quæ rugas minores fasciculi muscularis constituunt, sæpe aliæ adhuc minores in ipsis Fibris sunt, quales in carne bubula cocta reperi, cuius minimum fasciculum in hac figura delineavi per idem plane microscopium, quo in figura præcedente usus sum.

a. a.

a. a. a. a. a. Rugæ minores fasciculi fibra-
rum muscularium similes fere illis, quæ in
præcedente figura habentur.

b. b. b. b. Rugæ, quas rugas fibrarum mu-
scularium majores appello.

Ad magis elucidandas has Fibrarum
muscularium majores rugas sequentibus
quatuordecim figuris opus fuit, quas ex
carne humana in magnitudine aucta per
lentem ducenties ferme objecti diametrum
augentem delineavi.

Fig. VI.

Est particula fibræ muscularis humanæ
coctæ, conspecta in latere suo, & pro-
pterea serpentinis gaudet inflexionibus.

Fig. VII.

Alius Fibræ, humanæ tamen, parti-
cula similiter conspecta, similiterque rugosa.

Fig. VIII.

Idem demonstrat cum prioribus dua-
bus figuris.

Fig.

Fig. IX.

Serpentinæ quoque fibrarum rugæ, sed quarum anguli tam acutis fuerant, ut fibra ferrata videretur. Ad utrumque hujus particulæ fibræ muscularis extrellum deficiebant illæ rugæ.

Fig. X.

Quatuor Fibrarum muscularium sibi in utuo accumbentium rugæ ferratæ.

Fig. XI.

Sunt tres Fibræ muscularares, quarum superiora extrema sibi ita applicita sunt, ut unum ab altero contegatur, & tantum una Fibra ibidem adesse videatur; ast inferiorius manifestum fit earundem tres fuisse, ad quam opticam illusionem attendendum est, ne facile in simili casu fibra muscularis ramosa esse dicatur.

Fig. XII.

Fibræ muscularares, si ex latere suo adspiciantur, passim tenuiores sunt, & rugas, si habent aliquas, habent serpentinas; dum
Proch. Tr. I ve-

vero eas a facie sua alterutra contemplamur, videntur esse latiores, & rugas habere transversas. Hoc evidens fit in hac Fibræ particula, cuius extremitas superior oculis facie sua latiore obversa rugas transversas, constantes ex alternis profunditatibus seu concavitatibus & convexitatibus instar undarum, adeoque undosas habet; dum interim extremitas inferior suo latere obversa tenuior est, & rugas serpentinas se habere ostendit. Fuit enim hæc Fibræ particula in medio aliquantum contorta, ut superius sua latiore facie se offerret, inferius vero tantum latere suo.

Fig. XIII.

Trium fibrarum muscularium sibi accumbentium facies latiores apparentes una cum undosis suis rugis.

Fig. XIV. XV. XVI. XVII.

Fibræ musculares varias undosas rugas sed profundas habentes, ut facile appareant quasi ex pluribus particulis aut vesiculis conflatæ.

Fig.

Fig. XVIII.

Rugæ serratæ figuræ X, hic in facie sua latiore conspectæ.

Fig. XIX.

In hac Fibra rugæ transversæ majores valde superficiales depinguntur, prout eas haud raro observare licet.

Hæc itaque ad rugas Fibrarum muscularium majores spectant. Sunt præter has aliæ adhuc minores in superficie Fibrarum muscularium spectabiles, sed quæ non nisi lente multum objecta augente deteguntur, quasque jam pictas in *Tab. IV. fig. XII. & XIII.* ostendi.

Fig. XX.

Quod causam rugarum illarum concernit, eam jam attigi in Sectionis I. cap. IV.; quod videlicet debeantur Filis cellulosis & vasis nervisque tam fasciculos quam Fibras musculares & Fila carneæ ipsa ex transverso perreptantibus, quæ, quum coctione abbrevientur, similia vestigia imprimunt tam fasciculis quam Fibris mu-

scularibus ac ipsis Filis carneis, unde in similes rugas crispantur. Evidenter hanc rem vidi in cocto fasciculo Fibrarum fig. XX. aspetto perlentem triginta vicibus diametrum objecti augentem, quem in superficie oblique percurrebant vasa manifesta, quibus ablatis remanebant spectanda satis profunda vestigia ab iis impressa, ut in figura hac videre licet.

TABULA VI.

Fig. I.

Est sectio particulæ cordis bubuli transversa, in qua primo apparent areæ majorum lacertorum crassioribus lineis a se distinctæ, sed non undiquaque, sicut in musculis voluntariis *vid. Tab. I. fig. I. II. III.* verum hinc inde inter se conjunctæ. Secundo conspicuntur in majoribus illis areis minores oblongæ pariter hinc inde cohærentes, quæ areæ sunt iterum minorum fasciculorum. Hæc omnia nudo patent oculo; nihilominus tamen delineavi ea per lentem objectib[us] in diametro augentem, ut facilius omnia exprimi possent.

a. a.

- a. a. a. a. a.* Sectiones transversæ fasciculorum seu Lacertorum majorum.
b. b. b. b. b. Sectiones transversæ fasciculorum minorum.

Fig. II.

Exhibit tres maiores lacertos ejusdem Cordis per eandem lentem conspectos juxta eorum longitudinem, ubi appareat, quomodo fasciculi musculares Cordis inter se concatenati sint, & non, ut in musculis voluntariis dictis (vid. *Tab. I. fig. I. II. III.*) disjuncti per totam longitudinem ac paralleli decurrant.

- a. a. a.* Tres musculares Lacerti maiores.
b. Locus, ubi inter se connectuntur ac concatenantur.
c. c. Ubi iterum in duos Lacertos dehiscunt.

Fig. III.

Sunt minores Lacerti musculares ejusdem cordis, & per eandem lentem ut *Fig. I. & II.* delineati, quorum concatenatio quoque clare visitur.

Fig. IV.

Est lamella tenuissima ex eodem Corde desumta sectione transversa ad decursum fasciculorum. Hanc per eam lentem

exa-

examinavi, quam in *Tab. IV. fig. XVIII.* & *XIX.*, videlicet 400 vicibus diametrum objecti augmentantem, adhibui. Nullæ patebant fibræ ut in *Tab. II. fig. I.*; sed tantum minimæ areolæ Filorum carneorum, magnitudine sua non excedentium Fila carnea *Tab. IV. fig. XVIII. & XIX.*

a. a. a. a. Portiones maximæ arearum fasciculorum muscularium minorum quales in *Fig. III.* vides.

b. In hoc tantummodo loco areolas minimas filorum carneorum indicavi, quum eas per totam figuram pingere & nimium laborosum, & inutile foret.

Fig. V.

Habetur hic depicta lamella ex musculo supinatore longo injecto Infantis sex menses circiter nati. Successit injectio tam bene per arterias, ut musculus totus quantum adeo rubuerit, quasi totus ex cera rubra confectus esset. Accepi ergo hunc exsiccatum prius musculum, & sectione non transversa, sed juxta decursum Fibrarum muscularium directa, lamellam abscidi, quam hume-

metatam prius, ut omnia naturalem suam magnitudinem iterum propemodum asserentur, examinavi, depinxique. Delinata autem est hæc lamella per lentem objecta in diametro 100 vicibus augentem. Notandum est quod in tali sectione multa vascula utique percindi debuerint, multa tamen perspicua permanuisse docet ipsa figura.

- a. Extremitates Fibrarum muscularium abruptæ, quæ, ut patet, multo tenuiores sunt, quam in homine adulto.
- b. b. Duo præcipui rami arteriosi.
- c. c. c. Rami minores percissi.
- d. d. d. Rami minimi perfecti. Omnium istorum ramorum tam anastomoses, quam decursus in ipsa figura clare discerni possunt. Ultra illa minima vascula injectio colorata non pertigit; quod procul dubio ex ea ratione acciderit: quia materiæ injectionis & præcipue cinabari, qua injectio colorata fuerat, ulteriora vascula amplius pervia non fuerint, quod tamen intra Fibras musculares, & inter Fila carneæ continua divisione perveniant vascula mi-

nima, ad quæ materiei coloratæ pervenire non datur, docet ratio, & illarum partium inter se se nexus.

Fig. VI. & VII.

Sunt ideales Figuræ, quæ explicatæ fuerunt in Sectionis secundæ capite primo, cuius dilucidandi gratia confectæ fuerant.

TAB.I.

Fig. III.

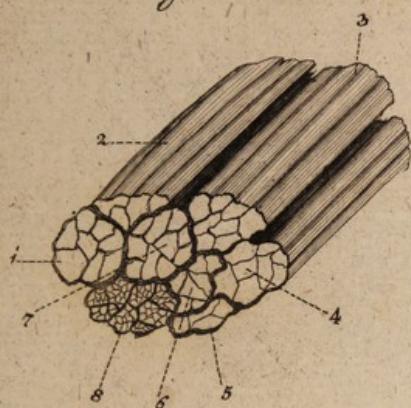

Fig. I.

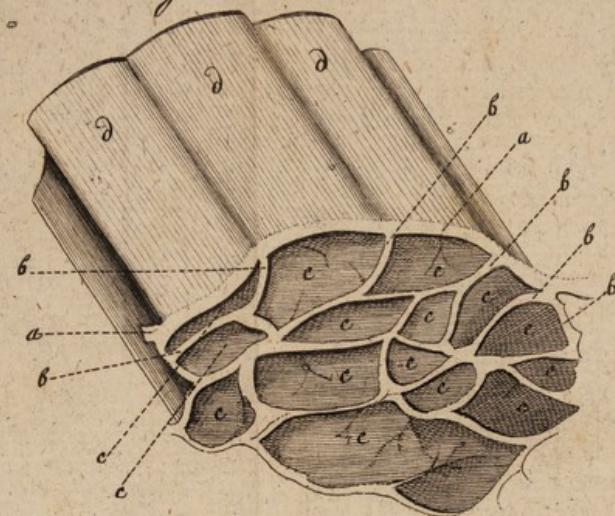

Fig. II.

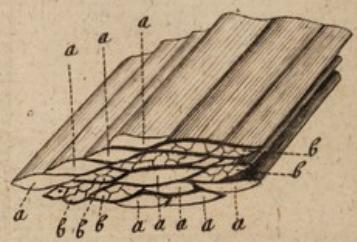

Fig. IV.

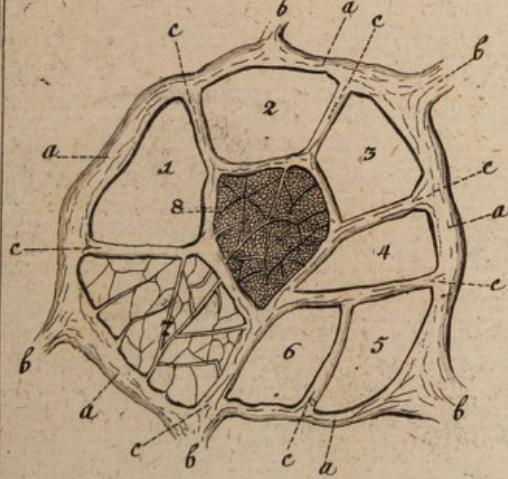
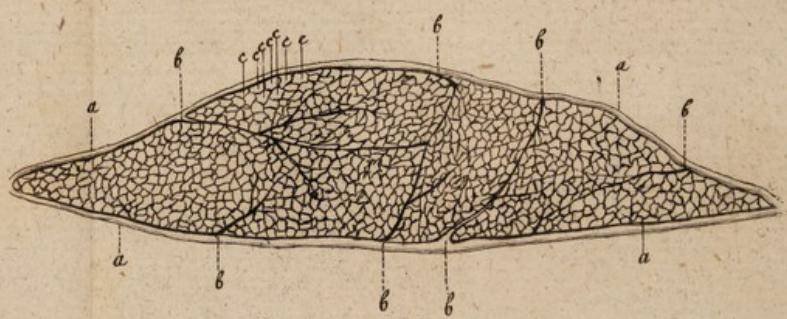
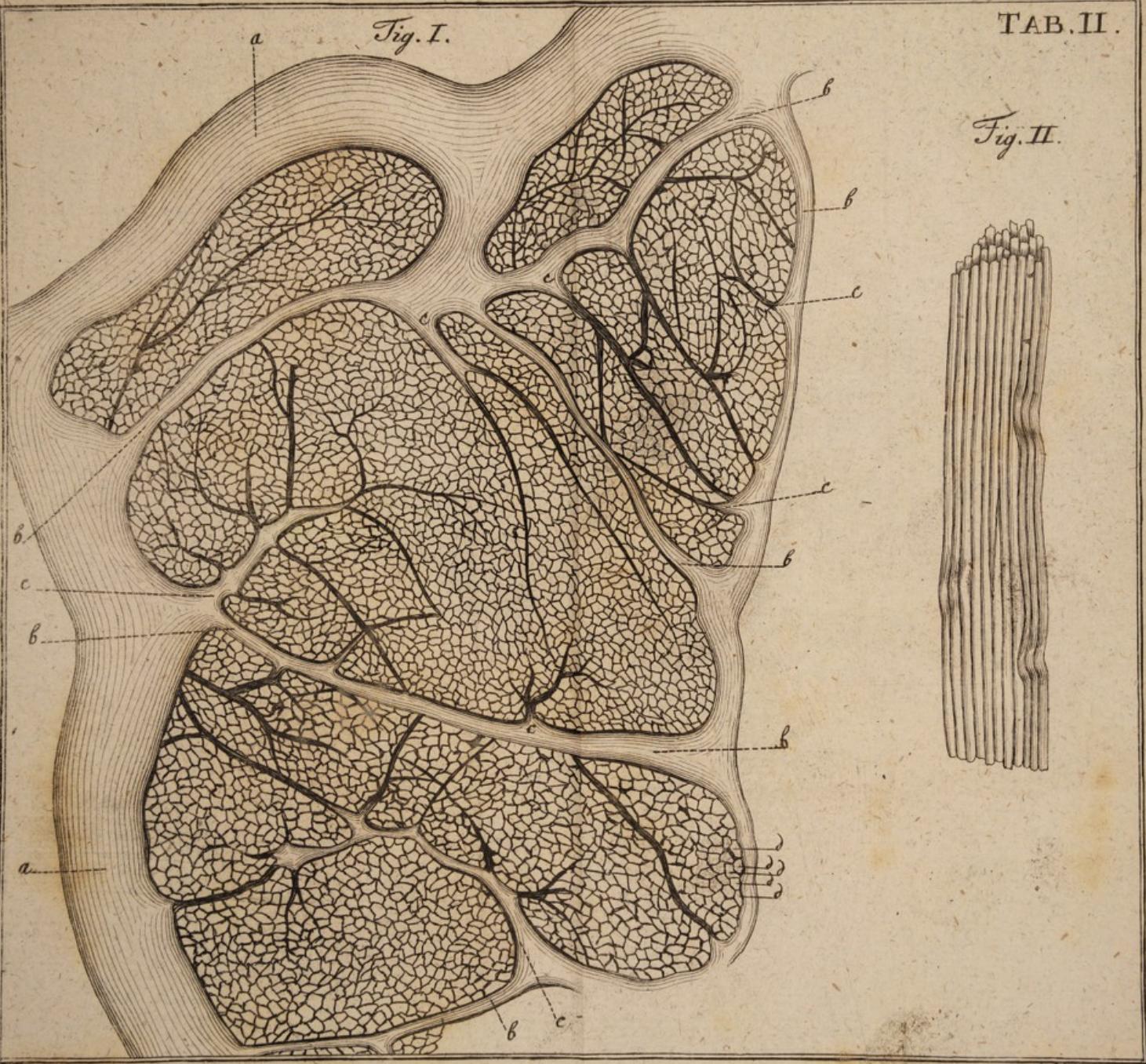

Fig. V.

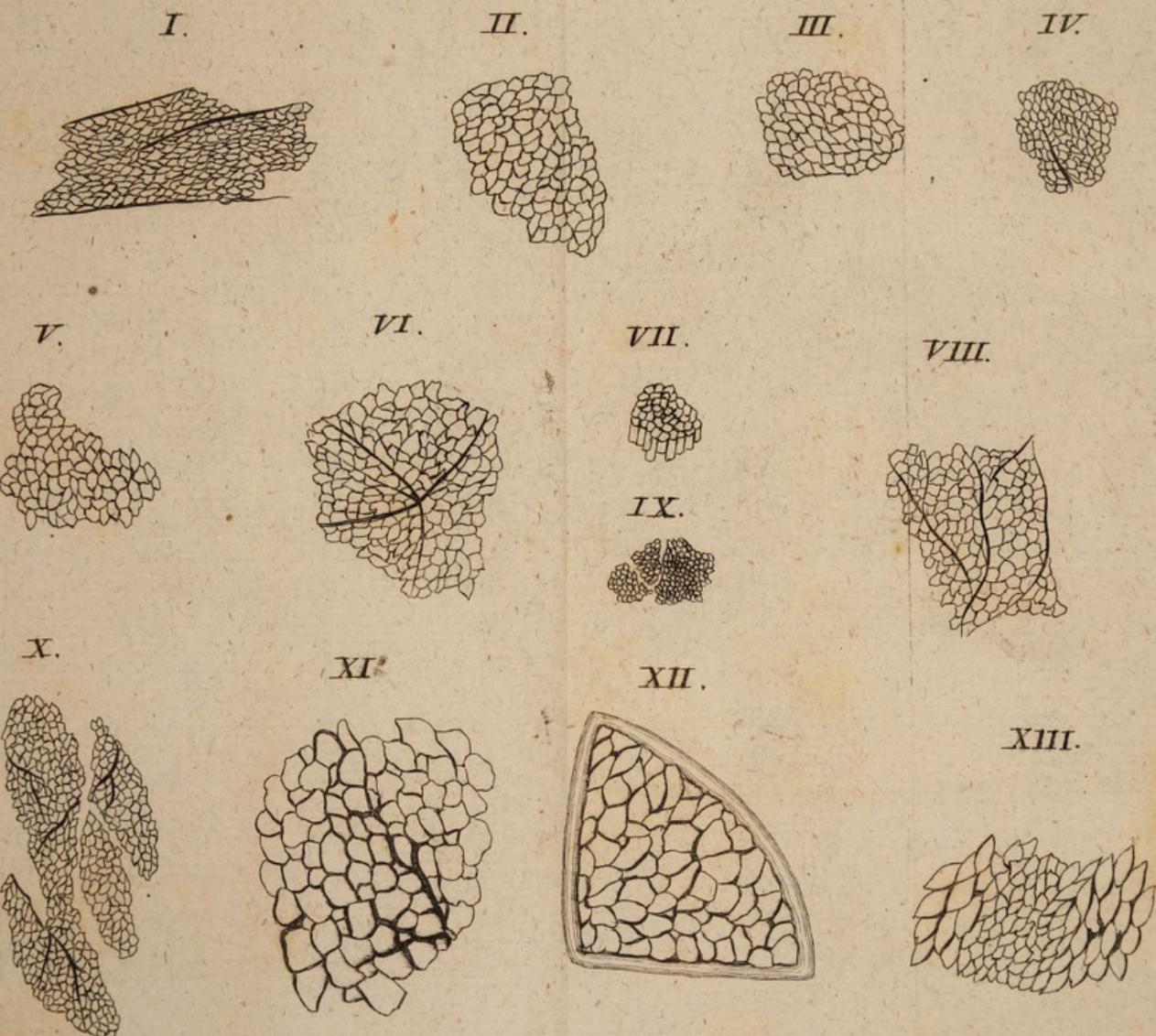
TAB. II.

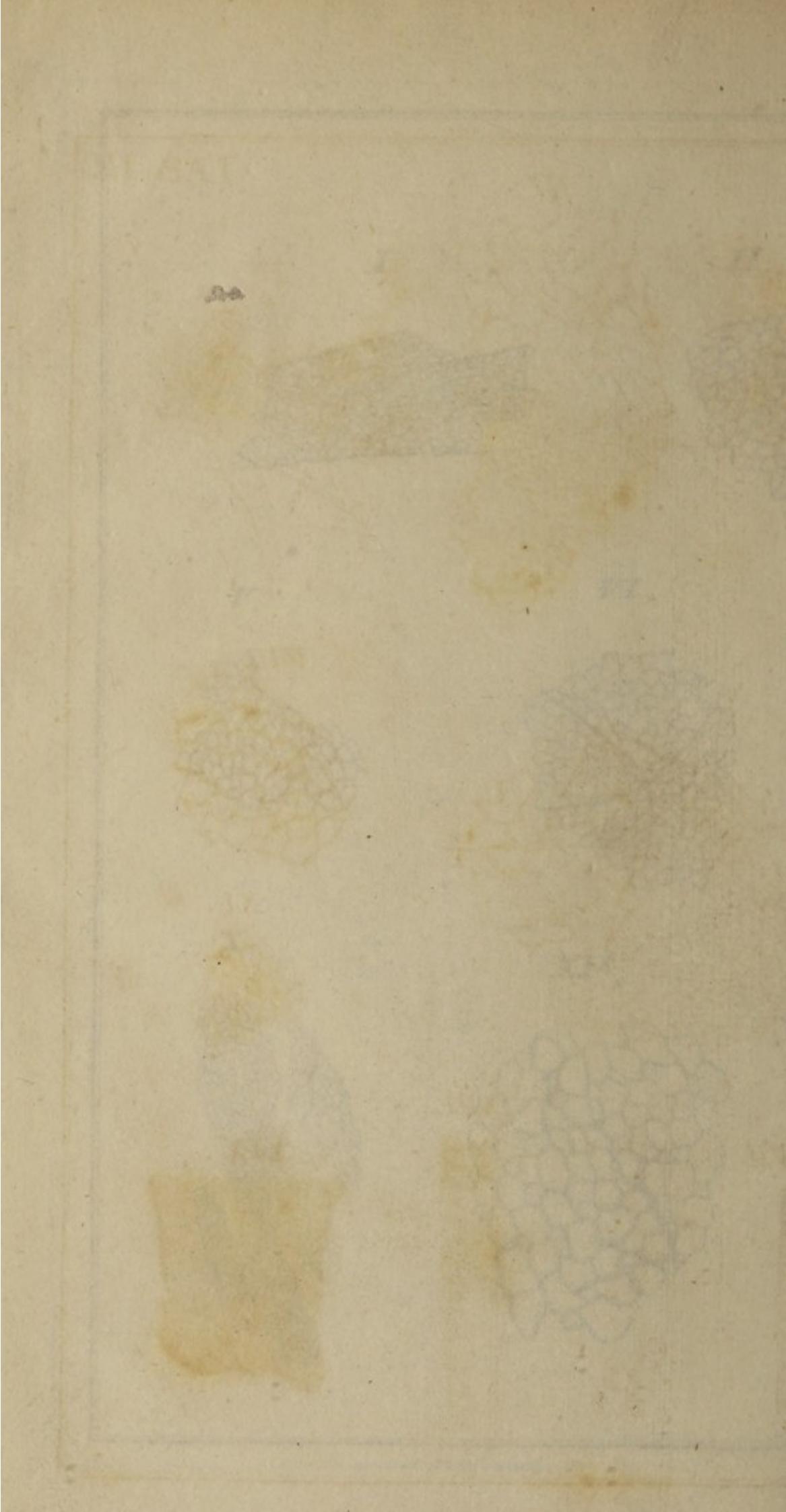

J. Adam. Sculp.

TAB. III.

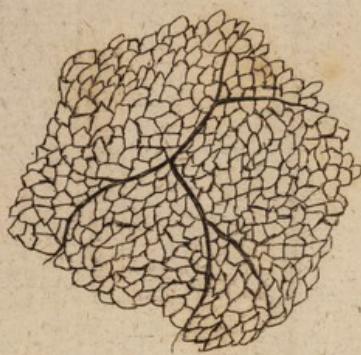

TAB. IV.

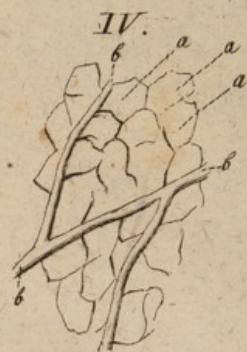
I.

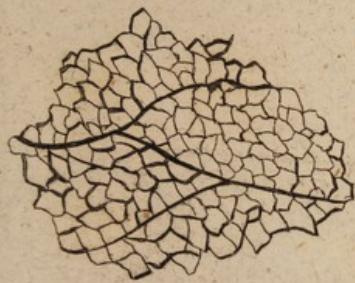
II.

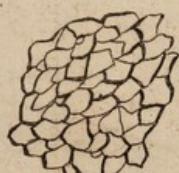
III.

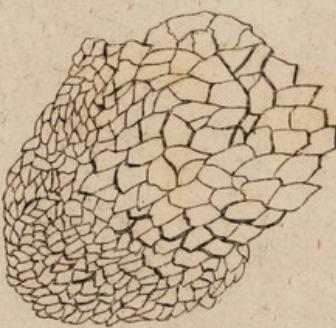
IV.

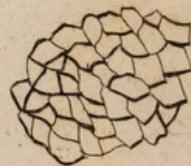
V.

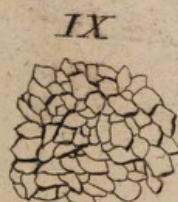
VI.

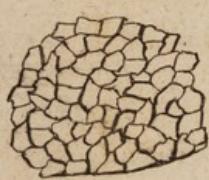
VII.

VIII.

IX.

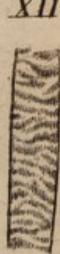
X.

XI.

XII.

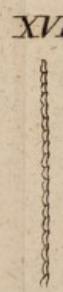
XIII.

XIV.

XV.

XVI.

XVII.

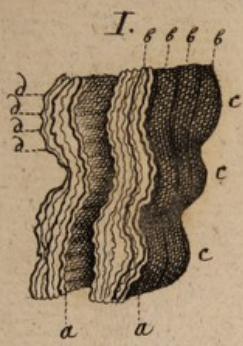
XVIII.

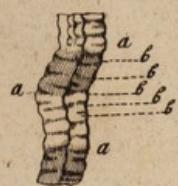
XIX.

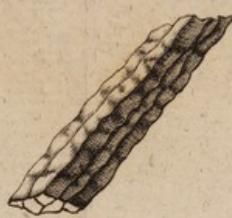
TAB.V

II.

III.

IV.

V.

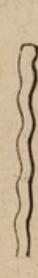
VI.

VII.

VIII.

IX.

X.

XI.

XII.

XIII.

XIV.

XV.

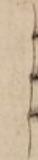

XX.

XVI.

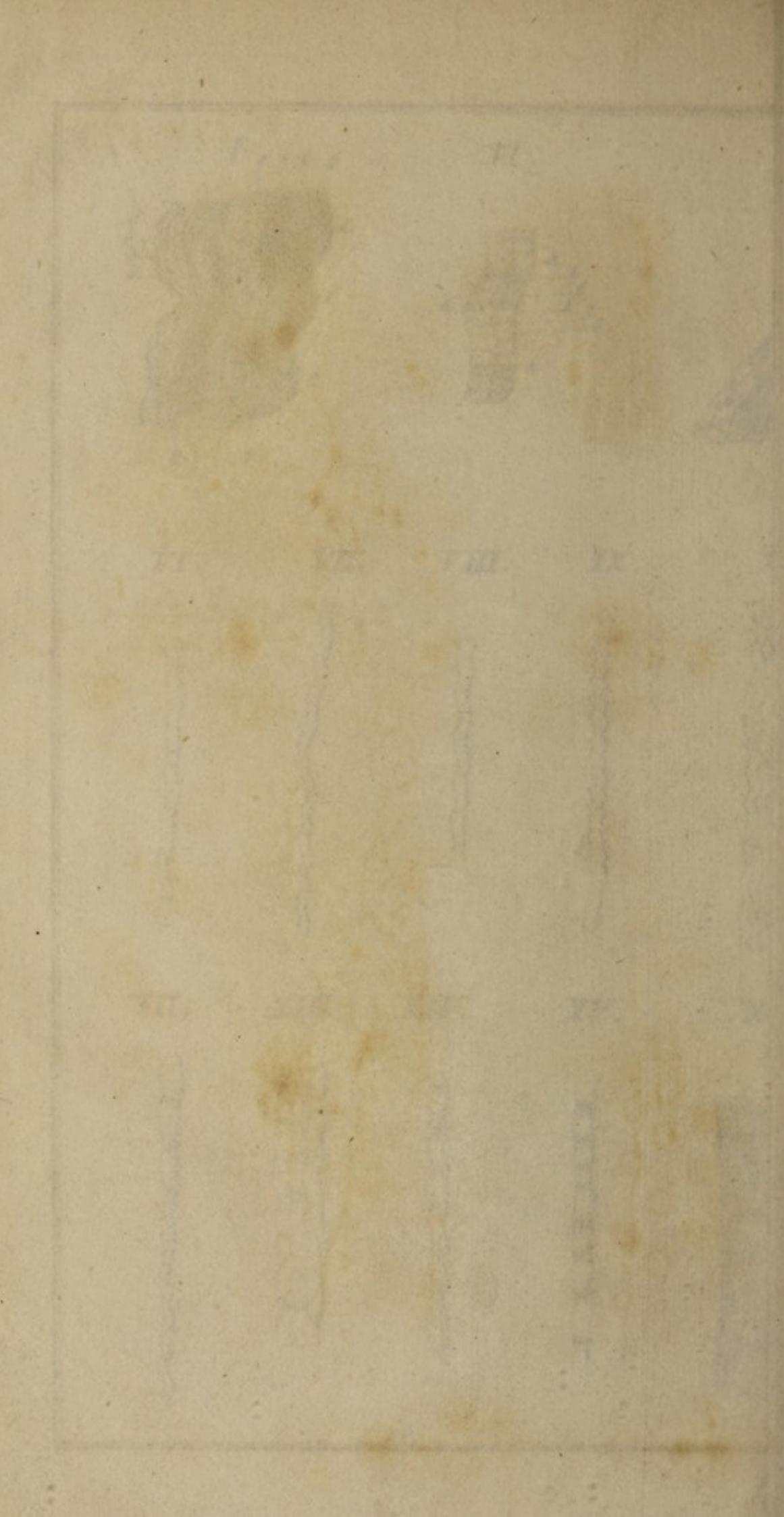

XVII.

XVIII. XLIX.

TAB.VI.

